

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 23.9.2009
KOM(2009) 502 endelig

2009/0143 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og
arbejdsmarkedspensionsordninger**

{KOM(2009) 499 endelig}

{KOM(2009) 500 endelig}

{KOM(2009) 501 endelig}

{KOM(2009) 503 endelig}

{SEK(2009) 1233}

{SEK(2009) 1234}

{SEK(2009) 1235}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

Erfaringerne fra den finansielle krise har afsløret store mangler i det finansielle tilsyn, både i specifikke tilfælde og i det finansielle system som helhed. Kommissionens formand, José Manuel Barroso, anmodede derfor en ekspertgruppe på højt niveau under forsæde af Jacques de Larosière om at fremsætte forslag til styrkelse af det finansielle tilsyn i Europa med det formål at indføre et mere effektivt, integreret og bæredygtigt europæisk tilsynssystem. Gruppen fremlagde sin rapport den 25. februar 2009. Med udgangspunkt i gruppens anbefalinger fremsatte Kommissionen i sin meddelelse til Det Europæiske Råds forårsmøde i marts 2009 forslag til et nyt finansielt tilsynssystem. I sin meddelelse fra maj 2009 uddybede Kommissionen sine ideer og foreslog:

- Oprettelse af et *europæisk finanstillsynssystem (ESFS)* bestående af et netværk af nationale finanstillsyn, som samarbejder med nye europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er), der etableres ved at omdanne de eksisterende europæiske tilsynsudvalg¹ til en europæisk banktilsynsmyndighed (EBA), en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) og en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed (ESMA) for derved at kombinere fordelene ved et overordnet europæisk finanstillsynssystem med ekspertisen hos de lokale mikrotilsynsmyndigheder, som er tættest på de institutioner, der opererer inden for deres retsområder.
- Oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici (ESRB), der skal overvåge og vurdere potentielle trusler mod den finansielle stabilitet som følge af makroøkonomiske udviklinger og udviklingen inden for det finansielle system som helhed. Til dette formål vil ESRB etablere et system for tidlig varsling af systemiske risici, som er under opsejling, og om nødvendigt fremsætte anbefalinger til tiltag, der skal fjerne disse risici².

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER

Der blev afholdt to åbne høringer i forbindelse med udarbejdelsen af disse forslag. Efter rapporten fra ekspertgruppen på højt niveau under forsæde af Jacques de Larosière og offentliggørelsen af Kommissionens meddelelse af 4. marts 2009 afholdt Kommissionen først en høring fra den 10. marts til den 10. april 2009, hvorfra svarene indgik i meddelelsen om finansielt tilsyn i Europa, der blev offentliggjort den 27. maj 2009. En sammenfatning af offentlighedens svar findes på:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/fin_supervision/summary_en.pdf

Dernæst afholdt Kommissionen fra den 27. maj til den 15. juli 2009 en anden høringsrunde, hvorved alle interesserede parter blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til de mere detaljerede reformer, som blev fremlagt i meddelelsen fra maj om finansielt tilsyn i Europa. I

¹ Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS), Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (CEIOPS) og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (CESR).

² Det bør bemærkes, at denne begrundelse fokuserer på forslagene om at etablere det europæiske finanstillsynssystem ved at omdanne de eksisterende europæiske tilsynsudvalg til europæiske tilsynsmyndigheder. Forslaget til oprettelse af ESRB er genstand for en separat begrundelse.

størstedelen af de modtagne svar blev der givet udtryk for en positiv holdning til de foreslåede reformer med bemærkninger til detaljerede elementer i de foreslåede ESRB og ESFS. En sammenfatning af svarene fra offentligheden findes på:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/fin_supervision_may/replies_summary_en.pdf

3. KONSEKVENSANALYSE

Kommissionens meddelelse fra maj om finansielt tilsyn i Europa blev ledsaget af en konsekvensanalyse med de vigtigste politikmodeller for oprettelse af ESFS og ESRB. Nærværende forslag ledsages af endnu en konsekvensanalyse, hvori der foretages en mere detaljeret gennemgang af politikmodeller. Sidstnævnte konsekvensanalyse findes på Kommissionens websted.

4. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Domstolen har anerkendt³, at EF-traktatens artikel 95 vedrørende vedtagelse af foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og virkemåde, er et passende retsgrundlag for oprettelse af et "fællesskabsorgan, der har til opgave at bidrage til gennemførelsen af en harmoniseringsproces", når der er tæt sammenhæng mellem de opgaver, et sådant organ pålægges, og emnet for de retsakter, der skaber tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.

Den finansielle og økonomiske krise har skabt reelle og alvorlige risici for det indre markeds stabilitet. Genopretning og opretholdelse af et stabilt og pålideligt finansielt system er en absolut forudsætning for at opretholde tilliden til og sammenhængen på det indre marked og således for at bevare og forbedre betingelserne for oprettelse af et fuldt integreret og velfungerende indre marked for finansielle tjenesteydelser. Desuden giver mere dybt integrerede finansielle markeder bedre muligheder for finansiering og risikospredning, og de forbedrer således økonomiernes evne til at modvirke kriser. Finansiell integration og stabilitet styrker således hinanden gensidigt. Oprettelsen af ESFS vil blive fulgt op med udarbejdelsen af et fælles regelsæt, som vil sikre ensartet anvendelse af reglerne i EU og således bidrage til et velfungerende indre marked. ESA'erne vil få til opgave at bistå de nationale myndigheder med en konsekvent fortolkning og anvendelse af fællesskabsreglerne.

Da de opgaver, som de europæiske tilsynsmyndigheder pålægges, er tæt forbundet med de foranstaltninger, der gennemføres for at modvirke den finansielle krise, og de foranstaltninger, Kommissionen bebudede i sin meddelelse af 4. marts og 27. maj 2009, kan de europæiske tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med Domstolens praksis oprettes på grundlag af EF-traktatens artikel 95.

Fællesskabets initiativer skal afhjælpe de mangler, som krisen har afdækket, og sikre et system, som er i overensstemmelse med målsætningen om et stabilt indre marked for finansielle tjenesteydelser i EU, hvor de nationale tilsyn indgår i et stærkt fællesskabsnetværk. Det daglige tilsyn vil dog stadig primært blive varetaget på det nationale plan, idet de

³ Jf. dom af 2. maj 2006, sag C-217/04, præmis 44.

nationale tilsynsmyndigheder fortsat skal have ansvaret for tilsynet med de enkelte enheder. Bestemmelserne går således ikke ud over, hvad der er strengt nødvendigt for at nå de ønskede mål. Forslagene er derfor i overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne, jf. traktatens artikel 5.

5. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Til omdannelse af de eksisterende europæiske tilsynsudvalg til effektive europæiske tilsynsmyndigheder er der behov for flere ressourcer både hvad angår personale og budgetmidler. En oversigt over forslagernes budgetmæssige konsekvenser er indeholdt i konsekvensanalysen og i finansieringsoversigterne (som er vedlagt dette forslag).

6. NÆRMERE REDEGØRELSE FOR FORSLAGET

For at tage højde for de enkelte sektors særlige forhold er det nødvendigt at udarbejde tre særskilte forordninger til oprettelse af myndighederne for henholdsvis bankvæsen, forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger og værdipapirer. Forslagene er dog i stort omfang identiske. I begrundelsen behandles derfor først de fælles træk, hvorefter der kort gøres rede for forskellene mellem de tre forordninger.

6.1. Oprettelse af de europæiske tilsynsmyndigheder og fastlæggelse af deres juridiske status

Målsætningen for myndighederne er at bidrage til: i) at forbedre det indre markeds virkemåde, bl.a. gennem et højt, effektivt og konsekvent niveau for regulering og tilsyn, ii) at beskytte indskydere, investorer, forsikringstagere og andre aktører, iii) at sikre de finansielle markeds integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, iv) at værne om det finansielle systems stabilitet og v) at styrke den internationale tilsyns koordinering. Med henblik herpå skal de europæiske tilsynsmyndigheder bidrage til at sikre ensartet og effektiv anvendelse af den relevante fællesskabslovgivning.

Tilsynsmyndighederne er fællesskabsorganer med status som juridisk person og et centralt element i det foreslåede europæiske finanstillsynssystem. Systemet skal fungere som et netværk af tilsynsmyndigheder og omfatte de nationale myndigheder i medlemsstaterne, et fælles udvalg af europæiske tilsynsmyndigheder, der skal tage sig af tværsektorielle spørgsmål, og Europa-Kommissionen. For at ESA'erne kan udføre deres opgaver objektivt, kræver det, at de har størst mulig uafhængighed, bortset fra de tilfælde, hvor Kommissionen af institutionelle grunde eller i kraft af dens ansvar i henhold til traktaten skal medvirke.

ESA'ernes øverste beslutningsorgan er tilsynsrådet, der består af lederne af de relevante nationale tilsynsmyndigheder og formanden for den pågældende myndighed. Formanden leder møderne i tilsynsrådet og bestyrelsen og fungerer som leder og repræsentant for myndigheden. En myndigheds daglige ledelse varetages af en administrerende direktør. For så vidt angår de nye ESA'ers geografiske placering foreslås det at bibeholde de eksisterende europæiske tilsynsudvalgs hjemsted for at sikre en hurtig og effektiv overgang til det nye system. I 6.3 gøres der nærmere rede for ESA'ernes interne organisation.

6.2. ESA'ernes opgaver og beføjelser

ESA'erne skal overtage de eksisterende europæiske tilsynsudvalgs opgaver, men får et betydeligt større ansvar, nærmere definerede retlige beføjelser og større autoritet, som det

fremgår af Kommissionens meddelelse af 27. maj 2009, og som man nåede til enighed om på Det Europæiske Råds møde den 18.-19. juni 2009.

6.2.1. Udvikling af tekniske standarder

Det Europæiske Råd godkendte Kommissionens forslag om at fastsætte et fælles EU-regelsæt for alle finansieringsinstitutter i det indre marked. Derfor er det nødvendigt at indkredse og fjerne forskelle i de nationale bestemmelser til gennemførelse af fællesskabslovgivningen, som hidrører fra undtagelser, fravigelser, tilføjelser eller uklarheder, således at der kan fastlægges og anvendes et fælles sæt harmoniserede standarder. Med henblik herpå udarbejder myndighederne udkast til tekniske standarder inden for de områder, som er nærmere angivet i den relevante sektorspecifikke lovgivning. Disse standarder er et effektivt middel til at styrke niveau 3 i Lamfalussy-strukturen, som i øjeblikket er begrænset til vedtagelse af ikke-bindende retningslinjer. Myndigheden kan udarbejde sådanne udkast til standarder inden for meget tekniske emneområder, hvor der er behov for ensartet anvendelse af fællesskabslovgivningen. Disse spørgsmål kræver ikke politikbeslutninger, og deres indhold afgrænses nøje af fællesskabsretsakter vedtaget på niveau 1 (jf. det medfølgende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, hvori de nødvendige ændringer i den relevante fællesskabslovgivning diskuteres indgående). Ved at lade ESA'erne udvikle standarderne kan der drages fuld nytte af de nationale tilsynsmyndigheders specialviden.

Udkastene til de tekniske standarder vedtages af myndigheden med kvalificeret flertal af medlemmerne af tilsynsrådet, jf. traktatens artikel 205. I henhold til fællesskabsretten skal Kommissionen senere godkende disse udkast til standarder i form af forordninger eller afgørelser, således at de får direkte retsvirkning. Kommissionen kan undtagelsesvis, og kun hvis det er i Fællesskabets interesse, godkende standarderne helt eller delvist eller med ændringer eller helt afvise dem. Kommissionens forslag berører ikke drøftelserne om de fremtidige procedurer i forbindelse med overgangen til en ny traktat.

For at kunne høre interessenter vil der for hver ESA blive nedsat en interessentgruppe med repræsentanter for branchen, ansatte i finanssektoren og brugere af finansielle tjenesteydelser. Fordelingen bør være ligelig, således at gruppen ikke domineres af en bestemt kategori. Inden for de områder, som ikke er omfattet af de tekniske standarder, bør ESA'erne i lighed med de eksisterende tilsynsudvalg have mulighed for at udsende ikke-bindende retningslinjer og henstillinger til de nationale tilsynsmyndigheder, finansieringsinstitutter og markedsdeltagerne. Vælger tilsynsmyndighederne i bestemte tilfælde ikke at rette sig efter retningslinjerne og henstillingerne, bør de over for myndigheden begrunde deres beslutning.

6.2.2. Beføjelser til at sikre konsekvent anvendelse af fællesskabsreglerne

Selv med et enkelt sæt harmoniserede regler kan anvendelsen af disse regler i visse tilfælde føre til uenighed om anvendelsen af fællesskabslovgivningen. Uden at det berører Kommissionens mulighed for at indlede overtrædelsesprocedurer mod medlemsstaterne, bør ESA'erne derfor have en generel beføjelse til at bidrage til sikring af en ensartet anvendelse af fællesskabslovgivningen. Med henblik herpå bør der indføres en mekanisme til behandling af sager, hvor de nationale tilsynsmyndigheder anses for at afvige fra gældende fællesskabslovgivning (herunder de tekniske standarder, som er omhandlet i 6.2.1). Denne mekanisme omfatter tre forskellige faser:

I første fase undersøger ESA'erne på eget initiativ eller efter anmodning fra et eller flere nationale tilsyn eller Kommissionen sagen og vedtager om nødvendigt en henstilling om at

handle, som er rettet mod det pågældende nationale tilsyn. Inden for rammerne af den generelle forpligtelse til at overholde fællesskabslovgivningen vil den nationale tilsynsmyndighed blive anmodet om at rette sig efter henstillingen inden for en måned.

I anden fase kan Europa-Kommissionen, hvis henstillingen ikke efterkommes, og efter at være blevet underrettet af ESA eller på eget initiativ træffe en beslutning, hvorved det kræves, at den nationale tilsynsmyndighed enten tager specifikke skridt eller undlader at tage dem. Den nationale myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af beslutningen Kommissionen og ESA om de skridt, den har taget eller agter at tage for at gennemføre Kommissionens beslutning.

I tredje fase kan ESA i det ekstraordinære tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden ikke efterkommer beslutningen, som sidste udvej vedtage en beslutning, som er rettet til finansieringsinstitutter vedrørende fællesskabsbestemmelser, som finder direkte anvendelse på dem (dvs. forordninger). Dette berører ikke Kommissionens beføjelser til at håndhæve sin egen beslutning.

6.2.3. Tiltag i krisesituationer

ESA'erne varetager aktivt koordineringen mellem de nationale tilsynsmyndigheder, bl.a. i tilfælde, hvor de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet i det finansielle system i EU bringes i fare på grund af en negativ udvikling. I nogle krisesituationer er koordinering imidlertid ikke altid tilstrækkelig, især når de nationale tilsynsmyndigheder ikke selv har ressourcer til at reagere hurtigt på en begyndende grænseoverskridende krise. ESA'erne bør derfor under sådanne ekstraordinære omstændigheder have beføjelser til at kræve, at de nationale tilsynsmyndigheder træffer fælles foranstaltninger. Da afgørelsen af, om der foreligger en krisesituation, i stort omfang er en vurderingssag, bør denne beføjelse tillægges Kommissionen. Dette spørgsmål er omfattet af beskyttelsesklausulen (jf. 6.2.11). Sideløbende hermed bør man fremskynde bestræbelserne for at etablere grænseoverskridende rammer til styrkelse af Den Europæiske Unions systemer for styring/afhjælpning af finansielle kriser, herunder garantiordninger og byrdefordeling.

6.2.4. Bilæggelse af tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder

Der foreslås indført en ordning, som skal sikre, at de relevante nationale tilsynsmyndigheder, herunder også i tilsynskollegierne, tager behørigt hensyn til andre medlemsstaters interesser. Hvis en tilsynsmyndighed er uenig i en anden tilsynsmyndigheds tiltag - med hensyn til fremgangsmåde eller indhold - eller mangel på tiltag på områder, hvor den relevante lovgivning kræver samarbejde, koordinering eller fælles beslutningstagning, kan myndigheden efter anmodning fra den pågældende tilsynsmyndighed bistå myndighederne med at nå til enighed om en fælles tilgang eller afgøre sagen. Denne mekanisme omfatter tre mulige faser⁴:

For det første, hvis en eller flere nationale tilsynsmyndigheder anmoder ESA om at medvirke ved bilæggelse af sådanne tvister, kan den først afsætte en periode til indgåelse af forlig mellem myndighederne, for at de selv kan gøre forsøg på at nå til enighed, således at myndigheden kun inddrages som mægler i det omfang, det er nødvendigt.

⁴ Jf. medfølgende arbejdsdokument angående yderligere oplysninger om mekanismen til bilæggelse af tvister.

For det andet, hvis tilsynene efter en forligsfase ikke har været i stand til at nå til enighed, kan ESA'erne ved en beslutning afgøre sagen⁵. Dette vil dog klart være en ekstraordinær situation, da de nationale myndigheder i de fleste tilfælde bør være i stand til at nå til enighed inden for rammerne af forligsproceduren.

For det tredje, hvis en tilsynsmyndighed ikke efterkommer den førnævnte beslutning, kan myndigheden også vælge at vedtage beslutninger rettet til finansieringsinstitutter, hvori det præciseres, hvilke forpligtelser de har i henhold til fællesskabslovgivning, der finder direkte anvendelse på finansieringsinstitutter.

Det understreges, at tvistbilægelsesmekanismen kun bør anvendes i materielle spørgsmål, f.eks. hvor en tilsynsmyndigheds tiltag eller manglende tiltag har alvorlige konsekvenser for en tilsynsmyndigheds mulighed for at beskytte interesserne for indskydere, forsikringstagere, investorer eller personer, som modtager tjenesteydelser i en eller flere andre medlemsstater, eller har alvorlige konsekvenser for den finansielle stabilitet i disse medlemsstater. Myndigheden forbeholder sig ret til ikke at indlede en bilægelsesprocedure eller vedtage en beslutning, når sådanne krav ikke er opfyldt. Disse ordninger er omfattet af beskyttelsesklausulen (jf. 6.2.11).

6.2.5. *Tilsynskollegier*

Tilsynskollegierne er af fundamental betydning for EU's tilsynssystem og spiller en vigtig rolle ved at sikre en jævn informationsstrøm mellem myndighederne i hjemlandet og værtslandet. ESA'erne vil bidrage til at fremme tilsynskollegiernes effektive og konsekvente virkemåde og overvåge, at der sker en ensartet gennemførelse af fællesskabsbestemmelserne i kollegierne. På baggrund heraf kan ESA'er deltage som observatører i tilsynskollegier og modtage alle relevante oplysninger på samme måde som medlemmerne af kollegiet.

6.2.6. *Fælles tilsynskultur, uddelegering af opgaver og ansvarsområder og peer reviews*

ESA'erne skal spille en aktiv rolle i udviklingen af en fælles europæisk tilsynskultur og sikre ensartede procedurer og konsekvent tilsynspraksis i hele Fællesskabet. Kombineret med mekanismen til at bilægge tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder bør den fælles tilsynskultur medvirke til at skabe tillid og samarbejde og i større omfang give tilsynsmyndighederne mulighed for at uddelegere visse opgaver og ansvarsområder til hinanden. ESA'erne skal gøre dette lettere ved at indkredse opgaver og ansvarsområder, som kan uddelegeres eller varetages i fællesskab, og ved at fremme bedste praksis. I denne forbindelse skal myndigheden tilskynde til og lette oprettelsen af fælles tilsynshold. Desuden skal ESA'erne regelmæssigt gennemføre peer reviews af de nationale tilsynsmyndigheders aktiviteter.

6.2.7. *Vurdering af markedsudviklingen*

En af de nye opgaver, som ved Kommissionens reviderede afgørelser af 23. januar 2009 overdrages til de eksisterende europæiske tilsynsudvalg, er overvågning, vurdering og rapportering af tendenser, potentielle risici og sårbarheder inden for bank-, forsikrings- og værdipapirsektoren. Selv om det foreslåede ESRB vil være ansvarligt for makrotilsynet med EU's finansielle sektor, bør ESA'erne fortsætte de eksisterende europæiske tilsynsudvalgs

⁵ Denne kompetence til at bilægge tvister berører ikke artikel 8, som omhandler situationer, hvor en kompetent national tilsynsmyndighed ikke overholder fællesskabslovgivningen.

arbejde på dette område, da i) der er et andet fokus i deres tilsyn, dvs. en mikroanalyse foretages som en bottom-up-analyse til forskel fra en makroanalyse, der foretages som en top-down-analyse, og ii) deres analyse kan indgå som en nyttig bestanddel i ESRB's arbejde.

6.2.8. En international og rådgivende rolle

Med disse forslag har Kommissionen klart truffet modforholdsregler over for de svagheder, som krisen blotlagde, og reageret på G20-mødets opfordring til at tage initiativ til at opbygge et stærkere, mere globalt konsekvent system til at regulere og føre tilsyn med finansielle tjenesteydelser. ESA'erne vil kunne fungere som nyttige kontaktpunkter for tilsynsmyndigheder fra tredjelande. Uden at det berører de europæiske institutioners beføjelser, vil de i denne forbindelse kunne indgå administrative aftaler med internationale organisationer og forvaltningerne i tredjelande. ESA'erne vil også kunne bistå med at træffe ligestillingsbeslutninger vedrørende tilsynsordninger i tredjelande. Endvidere kan ESA'erne efter anmodning eller på eget initiativ rådgive Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen eller afgive udtalelser vedrørende bl.a. tilsynsvurderinger af grænseoverskridende fusioner og overtagelser. Kommissionen bør fastsætte bestemmelser om yderligere beskyttelse for at sikre en pålidelig og objektiv vurdering af fremtidige grænseoverskridende fusioner eller overtagelser.

6.2.9. Indsamling af oplysninger

Efter anmodning fra myndigheden giver tilsynsmyndighederne og de andre offentlige myndigheder i medlemsstaterne myndigheden alle de oplysninger, der er nødvendige for at udføre de opgaver, der er pålagt den ved denne forordning. I samarbejde med de tilsynsførende i tilsynskollegierne definerer og indsamler myndigheden endvidere efter behov alle relevante oplysninger fra tilsynsmyndighederne for at lette kollegiernes arbejde. Den etablerer og administrerer et centralt system, der gør disse oplysninger tilgængelige for tilsynsmyndighederne i tilsynskollegierne. Principielt bør de nationale tilsynsmyndigheder sende alle oplysninger til ESA'erne.

6.2.10. Forhold til ESRB

De foreslåede rammer for EU's tilsyn kan kun fungere, hvis ESRB og ESFS har et tæt samarbejde. Målet med reformen er således at sikre et mere smidigt samspil mellem tilsynet på henholdsvis makro- og mikroniveau. For at varetage tilsynet på makroplan har ESRB behov for en løbende strøm af aktuelle oplysninger om mikroniveauet, mens ESRB's indsigt i tilsynet på makroplan vil være nyttig for de nationale myndigheders tilsyn på mikroplan. Forordningerne indeholder også bestemmelser om de procedurer, som ESA'erne skal følge som reaktion på anbefalinger fra ESRB, og om hvordan ESA'erne skal anvende deres beføjelser for at sikre rettidig opfølgning på de anbefalinger, der rettes til en eller flere nationale tilsynsmyndigheder.

6.2.11. Beskyttelsesbestemmelser

I overensstemmelse med Økofin-Rådets og Det Europæiske Råds konklusioner fra juni 2009, hvori det med forbehold af anvendelse af fællesskabslovgivningen understreges, at beslutninger truffet af ESA'er ikke bør indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar, idet det erkendes, at sådanne beslutninger kan indebære potentielle forpligtelser for medlemsstaterne, indføres der en beskyttelsesklausul. Denne klausul sikrer, at en medlemsstat, der er af den opfattelse, at en beslutning truffet i henhold til artikel 10

(beslutninger i krisesituationer) eller artikel 11 (bilæggelse af tvister) i disse forordninger indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan meddele myndigheden og Kommissionen, at den nationale tilsynsmyndighed ikke har til hensigt at gennemføre myndighedens beslutning, idet der klart og tydeligt gøres rede for, hvordan myndighedens beslutning indvirker på medlemsstatens finanspolitiske ansvar. Inden udløbet af en måned skal myndigheden meddele medlemsstaten, om den fastholder sin beslutning, eller om den ændrer den eller trækker den tilbage. Fastholder myndigheden sin beslutning, kan medlemsstaten henvise sagen til Rådet, hvorefter myndighedens beslutning suspenderes. Rådet skal inden for en frist på to måneder træffe afgørelse med kvalificeret flertal, om beslutningen skal fastholdes eller trækkes tilbage. For beslutninger, som myndigheden træffer i henhold til artikel 10, anvendes en fremskyndet procedure, for at der kan træffes hurtige beslutninger i krisesituationer.

6.3. ESA'ernes og ESFS's interne organisation

Hver ESA består af: i) et tilsynsråd ii) en bestyrelse iii) en formand og iv) en administrerende direktør. Desuden oprettes der et fælles klagenævn for de tre ESA'er.

6.3.1. Tilsynsrådet

Tilsynsrådet er ESA'ernes øverste beslutningsorgan og vil bl.a. være ansvarligt for vedtagelsen af udkast til tekniske standarder, udtalelser, henstillinger og de beslutninger, der er omhandlet i 6.2 i denne begrundelse. Tilsynsrådet er sammensat af:

- den pågældende ESA's formand, der leder møderne i tilsynsrådet, men har ikke stemmeret
- lederen af den relevante nationale tilsynsmyndighed i hver medlemsstat
- en repræsentant for Kommissionen, som ikke har stemmeret
- en repræsentant for ESRB, som ikke har stemmeret
- en repræsentant for hver af de andre europæiske tilsynsmyndigheder, som ikke har stemmeret, og
- observatører, som tilsynsrådet efter behov kan beslutte at lade deltage.

Almindeligvis træffes tilsynsrådets beslutninger ved simpelt flertal, undtagen i de tilfælde hvor beslutningerne vedrører udkast til tekniske standarder og retningslinjer og beslutninger vedrørende artiklerne om finansielle bestemmelser, hvortil der kræves kvalificeret flertal. Tilsynsrådet kan oprette paneler til bilæggelse af tvister. Den endelige beslutning træffes dog af tilsynsrådet efter forslag fra panelet.

6.3.2. Bestyrelsen

Bestyrelsen sikrer, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de pålagte opgaver. Den er navnlig ansvarlig for udarbejdelsen af myndighedens arbejdsprogram, vedtagelsen af forretningsordenen og spiller en central rolle i vedtagelsen af dens budget. Den består af ESA's formand, en repræsentant for Kommissionen og fire medlemmer, som tilsynsrådet vælger fra sin midte. Bestyrelsens medlemmer handler uafhængigt og objektivt i Fællesskabets interesse. Den administrerende direktør kan deltage i bestyrelsens møder uden stemmeret.

6.3.3. *Formanden og den administrerende direktør*

ESA repræsenteres af en fuldtidsansat uafhængig formand, som er ansvarlig for forberedelsen af tilsynsrådets arbejde og leder møderne i både tilsynsrådet og bestyrelsen. ESA'ernes daglige arbejde ledes imidlertid af en administrerende direktør, der ligesom formanden er en fuldtidsansat uafhængig fagkyndig. Den pågældende er ansvarlig for gennemførelse af det årlige arbejdsprogram og træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ESA fungerer efter hensigten. Begge personer udvælges af tilsynsrådet efter en åben udvælgelsesprocedure på grundlag af kvalifikationer, kendskab til finansieringsinstitutter og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og finansielle bestemmelser. Den kandidat, som tilsynsrådet udvælger til formand, skal godkendes af Europa-Parlamentet. Mandatperioden er i begge tilfælde fem år og kan forlænges én gang. En sådan forlængelse vil afhænge af tilsynsrådets evaluering.

6.3.4. *Et fælles udvalg af europæiske tilsynsmyndigheder*

Inden for rammerne af den foreslåede struktur vil tværsektorielt samarbejde være af afgørende betydning for at kunne tage højde for relevante markedstendenser og -forhold. Et fælles udvalg af europæiske tilsynsmyndigheder vil fremme den gensidige forståelse og samarbejdet mellem de tre nye ESA'er og sikre ensartede tilsynsmetoder. Der nedsættes et underudvalg under det fælles udvalg for specifikt at tage sig af tværsektorielle spørgsmål, herunder finansielle konglomerater, og sikre ensartede vilkår. Egentlige beslutninger om f.eks. direktivet vedrørende finansielle konglomerater træffes af de enkelte ESA'er, mens det fælles udvalg sikrer, at fælles beslutninger træffes af ESA'erne samtidigt og med samme indhold.

6.3.5. *Klagenævnet*

Et klagesystem skal sikre, at en fysisk eller juridisk person, herunder også nationale tilsynsmyndigheder, i første instans kan indbringe en klage for et klagenævn angående en beslutning truffet af ESA'erne for at sikre ensartet anvendelse af fællesskabsbestemmelserne (artikel 9), handling i krisesituationer (artikel 10) og bilæggelse af tvister (artikel 11). Klagenævnet er et organ, som er fælles for de tre ESA'er, og behandler således klager inden for bankvæsen, forsikring og værdipapirer. Klagenævnet består af seks ordinære medlemmer og seks suppleanter med relevant viden og erfaring, men omfatter ikke personale hos de nationale tilsynsmyndigheder eller andre nationale institutioner eller fællesskabsinstitutioner, som er involveret i myndighedens aktiviteter. To medlemmer af klagenævnet og to suppleanter udpeges af hver ESA's bestyrelse ud fra en prioriteret liste, som Europa-Kommissionen har opstillet.

6.4. **Finansielle bestemmelser**

Disse bestemmelser omhandler de budgetmæssige aspekter vedrørende ESA'erne. Det fremgår heraf, at myndighedernes indtægter kan hidrøre fra forskellige kilder, f.eks. obligatoriske bidrag fra de nationale tilsynsmyndigheder, et tilskud fra Fællesskabet eller branchens gebyrer til myndigheden. Bestemmelserne fastlægger også procedurerne for den årlige udarbejdelse, gennemførelse og kontrol af budgettet. Rammefinansforordningen for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i finansforordningen, finder anvendelse.

6.5. Almindelige og afsluttende bestemmelser

De almindelige bestemmelser omhandler praktiske aspekter vedrørende personale, ESA'ernes ansvar, tavshedspligt, databeskyttelse, aktindsigt, sprogordninger, aftaler om hovedkvarter og deltagelse af tredjelande. Senest tre år efter, at myndigheden har påbegyndt sin virksomhed, og derefter hvert tredje år offentliggør Kommissionen en rapport om ESA'ernes virksomhed og om de procedurer, som er fastsat i denne forordning. I rapporten foretages der også en evaluering af de fremskridt, der er gjort i harmoniseringen af regler og tilsyn med henblik på krisestyring og -løsning i EU.

6.6. Væsentlige forskelle mellem de tre forordninger

De vigtigste forskelle mellem de tre foreslåede forordninger vedrører målsætningerne for myndighederne, indsatsområderne og definitionerne, som er afpasset efter den relevante sektors særlige forhold og den gældende fællesskabslovgivning. Endvidere bør ESA'erne i henhold til Det Europæiske Råds konklusioner også have tilsynsbeføjelser vedrørende kreditvurderingsbureauer. ESMA skal være ansvarlig for registreringen af kreditvurderingsbureauer. ESMA vil også have beføjelser til at træffe tilsynsforanstaltninger som f.eks. inddragelse af registreringen og suspension af anvendelsen af kreditvurderinger i reguleringsøjemed. Tilsynsbeføjelserne kan også omfatte anmodning om oplysninger og gennemførelse af undersøgelser eller kontrolbesøg på stedet. ESMA's ansvarsområder og beføjelser vedrørende kreditvurderingsbureauer vil blive fastlagt i en ændring til forordningen om kreditvurderingsbureauer.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁶,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁷,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁸,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank,

efter proceduren i traktatens artikel 251⁹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Finanskrisen i 2007/2008 afslørede store mangler i det finansielle tilsyn, både i bestemte tilfælde og i det finansielle system som helhed. De nationale tilsynsmodeller har ikke været tilpasset den nuværende situation på de integrerede og indbyrdes sammenhængende finansielle markeder i Europa, hvor mange finansvirksomheder driver forretning på tværs af grænserne. Krisen afslørede mangler inden for samarbejde, koordinering, konsekvent anvendelse af fællesskabslovgivningen og tilliden mellem de nationale tilsynsmyndigheder.
- (2) I en af Kommissionen rekvireret rapport, der blev offentliggjort den 25. februar 2009, og udarbejdet af en ekspertgruppe på højt niveau under forsæde af Jacques de Larosière, konkluderes det, at det er nødvendigt at styrke tilsynssystemet for at nedsætte risikoen for og omfanget af kommende finanskriser. Det anbefales heri at indføre omfattende reformer af strukturen i tilsynet med Fællesskabets finanssektor. Det fremgår endvidere af ekspertgruppens rapport, at der bør oprettes et europæisk finanstilsynssystem, der omfatter tre europæiske tilsynsmyndigheder, en myndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger, en for banksektoren og en for værdipapirsektoren, ligesom der bør oprettes et europæisk råd for systemiske risici.

⁶ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁷ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁸ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁹ EUT C [...] af [...], s. [...].

- (3) I sin meddelelse af 4. marts 2009 "Fremdrift i den europæiske genopretning"¹⁰ foreslår Kommissionen, at der fremlægges et lovgivningsudkast til oprettelse af et europæisk finanstilsynssystem og et europæisk råd for systemiske risici, og i sin meddelelse af 27. maj 2009 "Finansielt tilsyn i Europa"¹¹ gør Kommissionen nærmere rede for, hvordan et sådant nyt tilsynssystem kan udformes.
- (4) Det Europæiske Råd anbefalede i sine konklusioner af 19. juni 2009, at der blev oprettet et europæisk finanstilsynssystem, der omfatter tre nye europæiske tilsynsmyndigheder. Formålet med systemet er at forbedre kvaliteten og konsistensen i det nationale tilsyn, styrke kontrollen med grænseoverskridende koncerner og indføre et fælles europæisk regelsæt for alle finansieringsinstitutter i det indre marked. Det understreges i konklusionerne, at de europæiske tilsynsmyndigheder også bør have tilsynsbeføjelser vedrørende kreditvurderingsbureauer, og Kommissionen opfordres til at udarbejde konkrete forslag til, hvordan det europæiske finanstilsynssystem kan spille en vigtig rolle i krisesituationer, idet der dog lægges vægt på, at de europæiske tilsynsmyndigheders beslutninger ikke bør indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.
- (5) Den finansielle og økonomiske krise har skabt reelle og alvorlige risici for det indre markeds stabilitet. Genopretning og opretholdelse af et stabilt og pålideligt finansielt system er en absolut forudsætning for at bevare tilliden til og sammenhængen i det indre marked og således for at bevare og forbedre betingelserne for oprettelse af et fuldt integreret og velfungerende indre marked for finansielle tjenesteydelser. Desuden giver mere dybt integrerede finansielle markeder bedre muligheder for finansiering og risikospredning, og de forbedrer således økonomiernes evne til at modvirke kriser.
- (6) Fællesskabet har nået grænsen for, hvad der kan gøres med de europæiske tilsynsudvalgs nuværende status, eftersom disse forbliver rådgivende organer for Kommissionen. Situationen er uholdbar for Fællesskabet, når der ikke findes en mekanisme, der sikrer, at de nationale tilsyn træffer de bedst mulige tilsynsafgørelser vedrørende virksomheder, der opererer på tværs af grænserne; når samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem de nationale tilsynsmyndigheder ikke er tilstrækkeligt; når fælles tiltag fra de nationale myndigheder kræver komplicerede ordninger for at tage højde for de mange og uensartede lovbestemmelser og tilsynsregler; når nationale foranstaltninger oftest er den eneste mulige løsning til afhjælpning af problemer på europæisk niveau, når der er forskellige fortolkninger af de samme bestemmelser. Det europæiske tilsynssystem bør udformes på en sådan måde, at det afhjælper disse mangler og skaber et system, som er i overensstemmelse med målsætningen om et stabilt indre marked for finansielle tjenesteydelser i Fællesskabet, hvor de nationale tilsyn indgår i et stærkt fællesskabsnetværk.
- (7) Det europæiske finanstilsynssystem bør være et netværk af nationale og europæiske tilsynsmyndigheder, hvor det daglige tilsyn med finansieringsinstitutter overlades til det nationale niveau, og tilsynskollegier tildeles en central rolle i tilsynet med koncerner, der opererer på tværs af grænserne. Der bør også sikres bedre harmonisering og ensartet anvendelse af tilsynsreglerne for finansieringsinstitutterne og de finansielle markeder i hele Fællesskabet. Der bør oprettes en europæisk

¹⁰ KOM(2009) 114.

¹¹ KOM(2009) 252.

tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger, en europæisk banktilsynsmyndighed og en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed (de europæiske tilsynsmyndigheder).

- (8) De europæiske tilsynsmyndigheder bør erstatte Det Europæiske Banktilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/78/EF¹², Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/79/EF¹³, og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/77/EF¹⁴, og overtage disse udvalgs opgaver og beføjelser. Hver myndigheds kompetenceområde bør være klart afgrænset. Når det af institutionelle grunde og det i medfør af traktaten er påkrævet, bør Kommissionen også deltage i netværket af tilsynsaktiviteter.
- (9) Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger ("myndigheden") har til formål at forbedre det indre markeds virkemåde, bl.a. gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau under hensyntagen til medlemsstaternes forskellige interesser, at beskytte forsikringstagere og andre aktører, at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, at opretholde det finansielle systems stabilitet og styrke den internationale koordinering af tilsyn til fordel for økonomien generelt, herunder også finansieringsinstitutter og andre interessenter, forbrugere og ansatte. For at kunne opfylde sine målsætninger er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at myndigheden er et fællesskabsorgan med status som juridisk person, og den bør have juridisk, administrativ og finansiell selvstændighed.
- (10) De Europæiske Fællesskabers Domstol har i sin dom af 2. maj 2006 i sag C-217/04 (Det Forenede Kongerige mod Europa-Parlamentet og Rådet)¹⁵ anerkendt, at EF-traktatens artikel 95 vedrørende vedtagelse af foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion, er et passende retsgrundlag for oprettelse af et "fællesskabsorgan, der har til opgave at bidrage til gennemførelsen af en harmoniseringsproces", når der er sammenhæng mellem de opgaver, et sådant organ pålægges, og emnet for de retsakter, der skaber tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser. Myndighedens formål og opgaver - at bistå de nationale tilsynsmyndigheder med en konsekvent fortolkning og anvendelse af fællesskabsbestemmelserne og bidrage til den finansielle stabilitet, der er nødvendig for den finansielle integration - er nært forbundet med målsætningerne for den gældende fællesskabsret vedrørende det indre marked for finansielle tjenesteydelser. Myndigheden bør derfor oprettes med hjemmel i traktatens artikel 95.
- (11) Følgende retsakter fastsætter de nationale tilsynsmyndigheders opgaver, herunder deres indbyrdes samarbejde og samarbejdet med Kommissionen¹⁶: Rådets direktiv

¹² EUT L 24 af 29.1.2009, s. 23.

¹³ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 23.

¹⁴ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 18.

¹⁵ Præmis 44 - endnu ikke offentliggjort.

¹⁶ Bemærk venligst, at direktiv 64/225/EØF, 73/239/EØF, 73/240/EØF, 76/580/EØF, 78/473/EØF, 84/641/EØF, 87/344/EØF, 88/357/EØF, 1992/49/EØF, 1998/78/EF, 2001/17/EF, 2002/83/EF og 2005/68/EF udgør en del af Solvens II (omarbejdning) (Ændret forslag til Europa-Parlamentets og

64/225/EØF af 25. februar 1964 om ophævelse af begrænsningerne i etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for genforsikring og retrocession¹⁷, Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring¹⁸, Rådets direktiv 73/240/EØF af 24. juli 1973 om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden inden for direkte forsikring bortset fra livsforsikring¹⁹, Rådets direktiv 76/580/EØF af 29. juni 1976 om ændring af direktiv 73/239/EØF om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed, bortset fra livsforsikring²⁰, Rådets direktiv 78/473/EØF af 30. maj 1978 om samordning af administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser vedrørende coassurancevirksomhed inden for Fællesskabet²¹, Rådets direktiv 84/641/EØF af 10. december 1984 om ændring, navnlig for så vidt angår turistassistance, af første direktiv 73/239/EØF om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring²², Rådets direktiv 87/344/EØF af 22. juni 1987 om samordning af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om retshælpforsikring²³, Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den frie udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 73/239/EØF²⁴, Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (tredje skadesforsikringsdirektiv)²⁵, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikringssselskaber i en forsikringsgruppe²⁶, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF af 19. marts 2001 om sanering og likvidation af forsikringssselskaber²⁷, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring²⁸, Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling²⁹ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed³⁰.

Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (omarbejdning) (KOM(2008) 119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD)), dvs. ophæves med virkning fra den 1. november 2012.

¹⁷ EFT 56 af 4.4.1964, s. 878.

¹⁸ EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3.

¹⁹ EFT L 228 af 16.8.1973, s. 20.

²⁰ EFT L 189 af 13.7.1976, s. 13.

²¹ EFT L 151 af 7.6.1978, s. 25.

²² EFT L 339 af 27.12.1984, s. 21.

²³ EFT L 185 af 4.7.1987, s. 77.

²⁴ EFT L 172 af 4.7.1988, s. 1.

²⁵ EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1.

²⁶ EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1.

²⁷ EFT L 110 af 20.4.2001, s. 28.

²⁸ EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1.

²⁹ EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3.

³⁰ EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10.

- (12) Gældende fællesskabslovgivning, som regulerer denne forordnings anvendelsesområde, omfatter også Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat³¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme³² og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne³³.
- (13) Det er nødvendigt med et effektivt instrument til fastsættelse af harmoniserede tekniske standarder inden for finansielle tjenesteydelser for også gennem et fælles regelsæt at sikre ensartede vilkår og passende beskyttelse af forsikringstagere, andre aktører og forbrugere i hele Europa. Da myndigheden er i besiddelse af højtspecialiseret viden, er det rationelt og hensigtsmæssigt, at den inden for områder, som er nærmere fastlagt i fællesskabslovgivningen, udarbejder udkast til tekniske standarder i de tilfælde, der ikke kræver politikvalg. Udkast til tekniske standarder skal vedtages af Kommissionen. Det vil være nødvendigt at foretage ændringer, f.eks. hvis udkastet til tekniske standarder er uforeneligt med fællesskabslovgivningen, ikke er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet eller strider mod de fundamentale principper i det indre marked for finansielle tjenesteydelser, således som de kommer til udtryk i den gældende fællesskabslovgivning. For at sikre en smidig og hurtig vedtagelsesproces for disse standarder bør der fastsættes en tidsfrist for Kommissionens godkendelse.
- (14) Processen for udvikling af tekniske standarder i denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser til på eget initiativ at vedtage gennemførelsesbestemmelser efter udvalgsproceduren på niveau 2 i Lamfalussy-processen som fastlagt i den relevante fællesskabslovgivning. Spørgsmålene vedrørende de tekniske standarder kræver ikke politikbeslutninger, og deres indhold fastlægges i fællesskabsretsakter vedtaget på niveau 1. Ved at lade myndigheden udvikle standarderne kan der drages fuld nytte af de nationale tilsynsmyndigheders specialviden.
- (15) Inden for de områder, som ikke er omfattet af de tekniske standarder, bør myndigheden have beføjelser til at udstede ikke-bindende retningslinjer og henstillinger om anvendelse af fællesskabslovgivningen. For at sikre gennemsigtighed og forbedre de nationale tilsynsmyndigheders overholdelse af disse retningslinjer og henstillinger, bør de nationale myndigheder være forpligtet til at anføre en begrundelse, hvis de ikke overholder disse retningslinjer og henstillinger.
- (16) Korrekt og fyldestgørende anvendelse af fællesskabslovgivningen er en fundamental forudsætning for de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, det finansielle systems stabilitet og for neutrale konkurrencevilkår for finansieringsinstitutter i Fællesskabet. Der bør derfor etableres en mekanisme, som myndigheden kan benytte i de tilfælde, hvor anvendelsen af fællesskabslovgivningen er ukorrekt eller utilstrækkelig. Denne mekanisme bør finde anvendelse på områder, hvor der i fællesskabslovgivningen er fastsat klare og ubetingede forpligtelser.

³¹ EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

³² EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

³³ EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16.

- (17) For at sikre en passende reaktion i tilfælde, hvor der er tale om ukorrekt eller utilstrækkelig anvendelse af fællesskabslovgivningen, bør en tretrinmekanisme finde anvendelse. På første trin bør myndigheden have beføjelser til at foretage en undersøgelse af de nationale myndigheders påståede ukorrekte eller utilstrækkelige anvendelse af fællesskabslovgivningen i forbindelse med tilsyn; dette trin afsluttes med en henstilling.
- (18) Overholder den nationale myndighed ikke henstillingen, bør Kommissionen have beføjelse til at rette en beslutning til den nationale tilsynsmyndighed for at sikre, at fællesskabslovgivningen overholdes, således at der skabes direkte retsvirkninger, som kan påberåbes ved nationale domstole og myndigheder og håndhæves i henhold til traktatens artikel 226.
- (19) I ekstraordinære tilfælde, hvor den kompetente myndighed vedholdende undlader at gennemføre tiltag, bør myndigheden have beføjelser til som sidste udvej at vedtage beslutninger, der rettes til individuelle finansieringsinstitutter. Disse beføjelser bør begrænses til ekstraordinære tilfælde, hvor en kompetent myndighed ikke efterlever beslutninger, der er rettet til den, og hvor fællesskabslovgivningen finder direkte anvendelse på finansieringsinstitutter i henhold til gældende eller kommende EU-forordninger.
- (20) Alvorlige trusler mod de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Fællesskabet kræver hurtige og harmoniserede foranstaltninger på fællesskabsplan. Myndigheden bør derfor kunne kræve, at de nationale tilsynsmyndigheder gennemfører specifikke tiltag for at afhjælpe en krisesituation. Da afgørelsen af, om der foreligger en krisesituation, i stort omfang er en vurderingssag, bør denne beføjelse tillægges Kommissionen. For at sikre en effektiv reaktion på en krisesituation, hvis de nationale tilsynsmyndigheder undlader at gennemføre tiltag, bør myndigheden have beføjelser til som sidste udvej at vedtage beslutninger, som rettes direkte til finansieringsinstitutter på de områder inden for fællesskabslovgivningen, der finder direkte anvendelse på dem, med det formål at mindske virkningerne af krisen og genoprette tilliden til markederne.
- (21) For at sikre et effektivt tilsyn og en rimelig afvejning af de standpunkter, som indtages af de nationale myndigheder i de forskellige medlemsstater, bør myndigheden med bindende virkning kunne bilægge tvister mellem disse myndigheder, herunder også i tilsynskollegierne. Der bør indføres en forligsfase, inden for hvilken de nationale tilsynsmyndigheder har mulighed for at nå til enighed. Myndighedens kompetence bør omfatte tvister om proceduremæssige forpligtelser i samarbejdsprocessen samt om fortolkningen af anvendelsen af fællesskabslovgivningen i tilsynsbeslutninger. Bestemmelserne i den sektorspecifikke lovgivning om eksisterende forligsmekanismer skal overholdes. Undlader de pågældende nationale tilsynsmyndigheder at gennemføre tiltag, bør myndigheden have beføjelser til som sidste udvej at vedtage beslutninger, som rettes direkte til finansieringsinstitutter på områder inden for fællesskabslovgivningen, som finder direkte anvendelse på dem.
- (22) Tilsynskollegier spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om at sikre et effektivt og konsekvent tilsyn med finansieringsinstitutter, som har aktiviteter på tværs af grænserne. Myndigheden bør have fuld medbestemmelse i tilsynskollegierne, når det drejer sig om at strømline deres virkemåde og informationsudveksling og forbedre konvergens og konsekvensen i kollegierne anvendelse af fællesskabslovgivningen.

- (23) I udøvelsen af tilsynsnetværkets aktiviteter kan det være hensigtsmæssigt at uddelegere opgaver og ansvar for at begrænse overlappningen af tilsynsopgaver, fremme samarbejdet og derved strømline tilsynsprocessen og mindske den byrde, der pålægges finansieringsinstitutterne. Forordningen bør derfor udgøre et klart retsgrundlag for denne uddelegering. Uddelegeringen af opgaver indebærer, at opgaverne udføres af en anden tilsynsmyndighed end den ansvarlige myndighed, mens ansvaret for tilsynsbeslutningerne forbliver hos den delegerende myndighed. Ved uddelegering af ansvar træffer den nationale tilsynsmyndighed, som får overdraget ansvaret, afgørelse i en tilsynssag i eget navn på vegne af en anden national tilsynsmyndighed. Uddelegering bør ske ud fra princippet om, at tilsynskompetencen overdrages til en myndighed, som har gode forudsætninger for at træffe foranstaltninger inden for det pågældende område. En omfordeling af ansvar kan være hensigtsmæssig eksempelvis for at opnå stordriftsfordele eller af hensyn til dækningsområdet, sammenhængen i tilsynet med koncerner og for bedst muligt at udnytte den tekniske ekspertise blandt de nationale tilsynsmyndigheder. Den relevante fællesskabslovgivning kan indeholde nærmere bestemmelser om principperne for omfordeling af ansvar efter aftale. Myndigheden bør med alle egnede midler bidrage til at lette indgåelsen af delegeringsaftaler mellem de nationale tilsynsmyndigheder. Den bør på forhånd underrettes om delegeringsaftaler, som forventes indgået, for om nødvendigt at kunne afgive udtalelse herom. Den bør centralisere offentliggørelsen af sådanne aftaler, således at der til fordel for alle involverede parter sikres aktuelle, gennemsigtige og lettilgængelige oplysninger om aftalerne.
- (24) Myndigheden bør aktivt bidrage til at fremme tilsynskonvergen i hele Fællesskabet med det formål at skabe en fælles tilsynskultur.
- (25) Peer reviews er et effektivt middel til at fremme konsistensen i netværket af finanstilsyn. Myndigheden bør derfor udarbejde det metodologiske grundlag for disse reviews og gennemføre dem med regelmæssige mellemrum. Disse reviews bør ikke kun fokusere på konvergen i tilsynspraksis, men også på tilsynsmyndighedernes evne til at opnå tilsynsresultater af høj kvalitet og på de nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed.
- (26) Myndigheden bør aktivt bidrage til at forbedre koordineringen af Fællesskabets tilsynsarbejde, bl.a. i tilfælde, hvor de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Fællesskabet bringes i fare på grund af ugunstige udviklinger. Foruden myndighedens beføjelser til at handle i krisesituationer bør den derfor varetage den generelle koordinering inden for det europæiske finanstilsynssystem. En særlig vigtig del af myndighedens aktiviteter bør være at lette udvekslingen af alle relevante oplysninger mellem de nationale tilsynsmyndigheder.
- (27) For at sikre finansiell stabilitet er det nødvendigt på et tidligt tidspunkt at afdække udviklingstendenser, potentielle risici og sårbarheder i forbindelse med tilsyn på mikroplan på tværs af grænser og sektorer. Myndigheden bør overvåge og vurdere sådanne udviklinger på sit kompetenceområde og om nødvendigt underrette Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen de øvrige europæiske tilsynsmyndigheder og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici herom med regelmæssige mellemrum og efter behov. Myndigheden bør også koordinere stresstests på fællesskabsplan for at vurdere finansieringsinstitutternes modstandsdygtighed over for ugunstige

markedsudviklinger, og i denne forbindelse bør den sikre, at medlemsstaterne ved sådanne tests anvender en metodologi, der er så konsekvent som muligt.

- (28) I betragtning af globaliseringen af finansielle tjenesteydelser og den øgede betydning af internationale standarder bør myndigheden fremme dialogen og samarbejdet med tilsynsmyndigheder uden for Fællesskabet. Den bør på ingen måde gribe ind i de europæiske institutioners eksisterende roller og beføjelser i relationerne til myndigheder uden for Fællesskabet og i internationale fora.
- (29) Myndigheden bør inden for sit kompetenceområde fungere som et uafhængigt rådgivende organ for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Den bør kunne afgive udtalelse om tilsynsvurderinger af fusioner og overtagelser i henhold til direktiv 92/49/EØF, direktiv 2002/83/EF og direktiv 2005/68/EF, som ændret ved direktiv 2007/44/EF.
- (30) Myndigheden bør have ret til at anmode om alle nødvendige oplysninger for at kunne udføre sine opgaver effektivt. For at undgå overlappning af de indberetningsforpligtelser, der er pålagt finansieringsinstitutterne, bør disse oplysninger almindeligvis gives af de nationale tilsynsmyndigheder, som er tættest på de finansielle markeder og finansieringsinstitutterne. Myndigheden bør imidlertid have beføjelser til at anmode om oplysninger direkte fra finansieringsinstitutterne og andre parter, såfremt en national tilsynsmyndighed ikke leverer eller kan levere sådanne oplysninger inden for en rimelig frist. Medlemsstaternes myndigheder bør være forpligtet til at bistå myndigheden med at håndhæve sådanne direkte anmodninger.
- (31) Det er af stor betydning, at der er et snævert samarbejde mellem myndigheden og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, for at dette råd fungerer efter hensigten, og dets advarsler og anbefalinger følges effektivt op. Myndigheden bør videregive relevante oplysninger til Det Europæiske Råd for Systemiske Risici. Der bør kun gives oplysninger om individuelle virksomheder efter begrundet anmodning. Når myndigheden modtager advarsler eller anbefalinger fra Det Europæiske Råd for Systemiske Risici rettet til myndigheden eller en national tilsynsmyndighed, bør myndigheden sikre opfølgningen.
- (32) Når det er relevant, bør myndigheden høre berørte parter angående tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger og give dem en rimelig mulighed for at fremsætte bemærkninger til foreslåede foranstaltninger. Af effektivitetshensyn bør der til dette formål nedsættes en interessentgruppe for forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger, der ligeligt repræsenterer Fællesskabets forsikrings- og genforsikringsselskaber samt arbejdsmarkedspensionsordninger (herunder eventuelt institutionelle investorer og andre finansieringsinstitutter, som selv benytter finansielle tjenesteydelser), deres ansatte og forbrugere og andre private brugere af ydelser fra forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger, herunder også SMV'er. Interessentgruppen for forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger bør aktivt fungere som en grænseflade med andre brugergrupper inden for finansielle tjenesteydelser, som er nedsat ved kommissions- eller fællesskabslovgivning.
- (33) Medlemsstaterne har et centralt ansvar for opretholdelse af den finansielle stabilitet i krisesituationer, bl.a. med henblik på at stabilisere og redde individuelle kriseramte finansieringsinstitutioner. De foranstaltninger, som myndigheden træffer i

krisesituationer eller ved bilæggelse af tvister, der berører et finansieringsinstituts stabilitet, bør ikke indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. Der bør indføres en mekanisme, hvorved medlemsstaterne kan påberåbe sig denne beskyttelse og indbringe sagen for Rådet med henblik på en afgørelse. Det er hensigtsmæssigt at tildele Rådet en rolle i denne sag i betragtning af medlemsstaternes ansvar i denne henseende.

- (34) Myndigheden bør i sin beslutningstagning overholde fællesskabsreglerne og de generelle principper for passende fremgangsmåde og gennemsigtighed. Retten til at blive hørt for adressater for myndighedens beslutninger bør overholdes fuldt ud. Myndighedens beslutninger udgør en integrerende del af fællesskabsretten.
- (35) Et tilsynsråd, som er sammensat af lederne af de relevante nationale tilsynsmyndigheder i hver medlemsstat, og som ledes af myndighedens formand, bør være myndighedens øverste beslutningsorgan. Repræsentanter for Kommissionen, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici og de to andre europæiske tilsynsmyndigheder bør deltage som observatører. Tilsynsrådets medlemmer bør handle uafhængigt og kun i Fællesskabets interesse. For beslutninger af generel art, herunder vedrørende vedtagelse af tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger samt i budgetspørgsmål, er det hensigtsmæssigt at anvende de i traktaten omhandlede regler om kvalificeret flertal, mens alle andre beslutninger vedtages med et simpelt flertal medlemmerne. Sager om bilæggelse af tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder bør behandles af et snævert panel.
- (36) En bestyrelse sammensat af myndighedens formand, repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen bør sikre, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de opgaver, den har fået pålagt. Bestyrelsen bør tillægges de nødvendige beføjelser til bl.a. at foreslå det etårige og flerårige arbejdsprogram, udøve visse budgetbeføjelser, vedtage myndighedens plan for personalepolitikken, vedtage særlige bestemmelser om retten til adgang til dokumenter og vedtage årsberetningen.
- (37) En fuldtidsansat formand, der udvælges af tilsynsrådet på grundlag af en åben udvælgelsesprøve, bør repræsentere myndigheden. Myndighedens ledelse varetages af en administrerende direktør, der bør have ret til at deltage i tilsynsrådets og bestyrelsens møder uden stemmeret.
- (38) For at sikre konsistens i de europæiske tilsynsmyndigheders aktiviteter på tværs af sektorer bør disse myndigheder foretage en nøje koordinering i et fælles udvalg af europæiske tilsynsmyndigheder og fastlægge fælles holdninger, hvor det er relevant. Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder bør overtage alle de funktioner, som udøves af Det Blandede Udvalg for Finansielle Konglomerater. Hvor det er relevant, bør beslutninger, som også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed eller Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed, vedtages af de relevante europæiske tilsynsmyndigheder i fællesskab.
- (39) Det er nødvendigt at sikre, at parter, der berøres af myndighedens beslutninger, har adgang til de nødvendige retsmidler. For på de områder, hvor myndigheden har beslutningsbeføjelser, at kunne beskytte parternes rettigheder effektivt og sikre hurtig sagsbehandling bør de berørte parter kunne indbringe en beslutning for et klagenævn. Af hensyn til effektiviteten og konsekvensen bør klagenævnet være et fælles organ

sammensat af de tre europæiske tilsynsmyndigheder, men bør handle uafhængigt af deres administrative og regulerende strukturer. Klagenævnets afgørelse bør kunne indbringes for Retten i Første Instans og De Europæiske Fællesskabers Domstol.

- (40) For at garantere myndigheden fuld selvstændighed og uafhængighed bør myndigheden tildeles et selvstændigt budget med indtægter hovedsagelig fra obligatoriske bidrag fra de nationale tilsynsmyndigheder og fra Den Europæiske Unions almindelige budget. Fællesskabets budgetprocedure bør finde anvendelse for så vidt angår Fællesskabets bidrag. Revision af regnskaberne bør foretages af Revisionsretten.
- (41) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)³⁴, bør finde anvendelse på myndigheden. Myndigheden bør også tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)³⁵.
- (42) For at sikre åbne og gennemsigtige ansættelsesvilkår og ligebehandling af personalet bør vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne³⁶ finde anvendelse på myndighedens personale.
- (43) Det er af stor betydning, at forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger beskyttes. Det bør desuden sikres, at oplysninger, der udveksles inden for netværket, behandles fortroligt.
- (44) Beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger reguleres ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger³⁷ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger³⁸, som i fuldt omfang finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med denne forordning.
- (45) For at sikre åbenhed omkring myndighedens virksomhed bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter finde anvendelse på myndigheden³⁹.
- (46) Lande, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, bør kunne få tilladelse til at deltage i myndighedens arbejde i overensstemmelse med de aftaler, som vil blive indgået med Fællesskabet.

³⁴ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

³⁵ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

³⁶ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

³⁷ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

³⁸ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

³⁹ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

- (47) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre det indre markeds virkemåde gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau, at beskytte forsikringstagere og andre aktører, at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, at opretholde det finansielle systems stabilitet og styrke den internationale koordinering af tilsyn, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (48) Myndigheden overtager alle nuværende opgaver og beføjelser, som er tillagt Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, og Kommissionens afgørelse 2009/78/EF af 23. januar 2009 om oprettelse af Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger bør derfor ophæves, og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse .../.../EF om oprettelse af et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (49) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte et tidspunkt for anvendelsen af denne forordning for at sikre, at myndigheden er tilstrækkeligt forberedt til at påbegynde sine aktiviteter, og at overgangen fra Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger sker så let som muligt -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I **OPRETTELSE OG JURIDISK STATUS**

Artikel 1 *Oprettelse og indsatsområde*

1. Ved denne forordning oprettes en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger (i det følgende benævnt "myndigheden").
2. Myndigheden handler inden for rammerne af direktiv 64/225/EØF, direktiv 73/239/EØF, direktiv 73/240/EØF, direktiv 76/580/EØF, direktiv 78/473/EØF, direktiv 84/641/EØF, direktiv 87/344/EØF, direktiv 88/357/EØF, direktiv 92/49/EØF, direktiv 98/78/EF, direktiv 2001/17/EF, direktiv 2002/83/EF, direktiv 2002/92/EF, direktiv 2003/41/EF, direktiv 2002/87/EF, direktiv 2005/68/EF, direktiv 2007/44/EF, direktiv 2005/60/EF, direktiv 2002/65/EF, herunder alle de direktiver, forordninger og afgørelser, der er baseret på disse retsakter, og eventuelle nye fællesskabsretsakter, hvorved myndigheden tillægges opgaver.
3. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser til at sikre efterlevelse af fællesskabslovgivningen, navnlig i henhold til traktatens artikel 226.

4. Formålet med myndigheden er at bidrage til: i) at forbedre den måde, det indre marked fungerer på, bl.a. gennem et højt, effektivt og konsekvent niveau for regulering og tilsyn, ii) at beskytte forsikringstagere og andre aktører, iii) at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, iv) at værne om det finansielle systems stabilitet og v) at styrke den internationale tilsynskoordinering. Med henblik herpå bidrager myndigheden til at sikre en konsekvent og effektiv anvendelse af den i artikel 1, stk. 2, nævnte fællesskabslovgivning ved at fremme konvergensen på tilsynsområdet og afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.
5. Myndigheden er en del af et europæisk finanstillsynssystem (i det følgende benævnt "ESFS"), der fungerer som et netværk af tilsynsmyndigheder, jf. artikel 39.
6. Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger samarbejder med Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, i det følgende benævnt "ESRB", jf. artikel 21.

Artikel 2 *Definitioner*

I denne forordning forstås ved:

- 1) "finansieringsinstitutter": forsikringsselskaber som defineret i direktiv 98/48/EF, genforsikringsselskaber som defineret i direktiv 2005/68/EF og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser omfattet af direktiv 2003/41/EF samt "finansielle konglomerater" som defineret i direktiv 2002/87/EF
- 2) "nationale tilsynsmyndigheder": nationale myndigheder, som i henhold til administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser har beføjelser til at føre tilsyn med forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser.

Artikel 3 *Juridisk status*

1. Myndigheden er et fællesskabsorgan med status som juridisk person.
2. Myndigheden har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løse og optræde som part i retssager.
3. Myndigheden repræsenteres af formanden.

Artikel 4 *Sammensætning*

Myndigheden består af følgende:

- 1) et tilsynsråd, der varetager de i artikel 28 nævnte opgaver

- 2) en bestyrelse, der varetager de i artikel 32 nævnte opgaver
- 3) en formand, der varetager de i artikel 33 nævnte opgaver
- 4) en administrerende direktør, der varetager de i artikel 38 nævnte opgaver
- 5) et klagenævn, jf. artikel 44, der varetager de i artikel 46 nævnte opgaver.

*Artikel 5
Hjemsted*

Myndigheden har hjemsted i Frankfurt.

**KAPITEL II
MYNDIGHEDENS OPGAVER OG BEFØJELSER**

*Artikel 6
Myndighedens opgaver og beføjelser*

1. Myndigheden har følgende opgaver:
 - a) at bidrage til fastlæggelsen af fælles standarder og praksis af høj kvalitet for regulering og tilsynsførelse, navnlig ved at afgive udtalelser til fællesskabsinstitutionerne og udarbejde retningslinjer, henstillinger og udkast til tekniske standarder på grundlag af den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning
 - b) at bidrage til en konsekvent anvendelse af Fællesskabets lovgivning, bl.a. ved at bidrage til en fælles tilsynskultur, sikre konsekvent og effektiv anvendelse af den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning, undgå tilsynsarbitrage, mægle i og bilægge tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder, fremme tilsynskollegiers konsekvente virkemåde og gribe ind i krisesituationer
 - c) at lette uddelegeringen af opgaver og ansvarsområder mellem nationale tilsynsmyndigheder
 - d) at arbejde tæt sammen med ESRB, navnlig ved at give ESRB de nødvendige oplysninger til udførelsen af dets opgaver og sikre behørig opfølgning af ESRB's advarsler og anbefalinger
 - e) at gennemføre peer reviews af nationale tilsynsmyndigheder for at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne
 - f) at overvåge og vurdere markedsudviklingen på sit kompetenceområde
 - g) at udføre andre specifikke opgaver som fastsat i denne forordning eller i den fællesskabslovgivning, der er nævnt i artikel 1, stk. 2.
2. Med henblik på udførelsen af opgaverne i stk. 1 har myndigheden de i denne forordning fastsatte beføjelser, herunder navnlig til:

- a) at udarbejde udkast til tekniske standarder i specifikke tilfælde, jf. artikel 7
 - b) at udarbejde retningslinjer og henstillinger, jf. artikel 8
 - c) at fremsætte henstillinger i specifikke tilfælde, jf. artikel 9, stk. 3
 - d) at træffe individuelle beslutninger rettet til de nationale tilsynsmyndigheder i specifikke tilfælde, jf. artikel 10 og 11
 - e) at træffe individuelle beslutninger rettet til finansieringsinstitutter i specifikke tilfælde, jf. artikel 9, stk. 6, artikel 10, stk. 3, og artikel 11, stk. 4
 - f) at afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, jf. artikel 19.
3. Myndigheden udøver de eksklusive tilsynsbeføjelser, der er tillagt den ved den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning, over for enheder med fællesskabsdimension eller økonomiske aktiviteter på fællesskabsplan.

Myndigheden har med henblik herpå de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser som fastsat i den relevante lovgivning, ligesom den har mulighed for at opkræve gebyrer.

Artikel 7 *Tekniske standarder*

1. Myndigheden kan udarbejde tekniske standarder på de områder, der specifikt er fastsat i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning. Myndigheden forelægger sine udkast til standarder for Kommissionen med henblik på godkendelse.

Inden myndigheden forelægger dem for Kommissionen, gennemfører den, hvis det er hensigtsmæssigt, åbne offentlige høringer om de tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved.

Senest tre måneder efter modtagelsen af udkastene til standarder træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den godkender disse. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned. Kommissionen kan godkende udkastene delvist eller med ændringer, hvis det er i Fællesskabets interesse.

Godkender Kommissionen ikke standarderne eller godkender dem delvist eller med ændringer, begrundes den dette over for myndigheden.

2. Kommissionen vedtager standarderne gennem forordninger eller afgørelser, der offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 8 *Retningslinjer og henstillinger*

Myndigheden udarbejder retningslinjer og henstillinger rettet til nationale tilsynsmyndigheder eller finansieringsinstitutter med henblik på at fastlægge en konsekvent og effektiv

tilsynspraksis i ESFS og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af Fællesskabets lovgivning.

De nationale tilsynsmyndigheder bestræber sig bedst muligt på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger.

Anvender den nationale tilsynsmyndighed ikke disse retningslinjer eller henstillinger, begrundes den dette over for myndigheden.

Artikel 9

Konsekvent anvendelse af fællesskabsbestemmelserne

1. Har en national tilsynsmyndighed ikke anvendt den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning korrekt, navnlig ved ikke at påse, at et finansieringsinstitut opfylder kravene i denne lovgivning, kan myndigheden anvende de i stk. 2, 3 og 6 fastsatte beføjelser.
2. Myndigheden kan efter anmodning fra en eller flere nationale tilsynsmyndigheder, fra Kommissionen eller på eget initiativ og efter at have underrettet den berørte nationale tilsynsmyndighed foretage en undersøgelse af den påståede ukorrekte anvendelse af fællesskabslovgivningen.

Den nationale tilsynsmyndighed giver hurtigst muligt myndigheden alle de oplysninger, myndigheden anser for nødvendige med henblik på undersøgelsen, uden at dette berører de i artikel 20 fastsatte beføjelser.

3. Myndigheden kan senest to måneder efter indledningen af undersøgelsen rette henstilling til den berørte nationale tilsynsmyndighed om de skridt, der skal tages for at efterleve fællesskabslovgivningen.

Den nationale tilsynsmyndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af henstillingen myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at sikre efterlevelse af fællesskabslovgivningen.

4. Har den nationale tilsynsmyndighed ikke bragt sine forhold i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen senest en måned efter modtagelsen af myndighedens henstilling, kan Kommissionen efter være blevet underrettet af myndigheden eller på eget initiativ træffe en beslutning, hvorved den pålægger den nationale tilsynsmyndighed at tage de nødvendige skridt til at efterleve fællesskabslovgivningen.

Kommissionen træffer en sådan beslutning senest tre måneder efter vedtagelsen af henstillingen. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned.

Kommissionen sørger for, at adressaternes ret til at blive hørt overholdes.

Myndigheden og de nationale tilsynsmyndigheder giver Kommissionen alle nødvendige oplysninger.

5. Den nationale tilsynsmyndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 4 omhandlede beslutning Kommissionen og myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at gennemføre Kommissionens beslutning.
6. Efterlever en national tilsynsmyndighed ikke den i stk. 4 omhandlede beslutning inden for den heri fastsatte frist, og er det nødvendigt at afhjælpe den nationale tilsynsmyndigheds misligholdelse rettidigt for at opretholde eller genoprette neutrale konkurrencevilkår på markedet eller sikre det finansielle systems ordnede virkemåde og integritet, kan myndigheden, hvis de relevante krav i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning finder direkte anvendelse på finansieringsinstitutter, træffe en individuel beslutning rettet til et finansieringsinstitut, hvorved den pålægger dette at tage de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til fællesskabslovgivningen, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til traktatens artikel 226.

Myndighedens beslutning skal være i overensstemmelse med den beslutning, Kommissionen har truffet i medfør af stk. 4.

7. Beslutninger, der træffes i henhold til stk. 6, har forrang for tidligere beslutninger truffet af de nationale tilsynsmyndigheder i samme sag.

Tiltag, der iværksættes af de nationale tilsynsmyndigheder, vedrørende forhold, der er genstand for en beslutning i medfør af stk. 4 eller 6, skal være forenelige med denne beslutning.

Artikel 10

Tiltag i krisesituationer

1. I tilfælde af ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Fællesskabet i alvorlig fare, kan Kommissionen på eget initiativ eller efter anmodning fra myndigheden, Rådet eller ESRB vedtage en beslutning rettet til myndigheden, hvorved den fastslår, at der foreligger en krisesituation i denne forordnings forstand.
2. Har Kommissionen vedtaget en beslutning i medfør af stk. 1, kan myndigheden træffe individuelle beslutninger, hvorved den pålægger de nationale tilsynsmyndigheder at tage de nødvendige skridt i overensstemmelse med den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning for at imødegå risici, der kan bringe de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i fare, ved at påse, at finansieringsinstitutter og nationale tilsynsmyndigheder opfylder kravene i denne lovgivning.
3. Efterlever en national tilsynsmyndighed ikke den i stk. 2 omhandlede beslutning inden for den heri fastsatte frist, kan myndigheden, hvis de relevante krav i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning finder direkte anvendelse på finansieringsinstitutter, træffe en individuel beslutning rettet til et finansieringsinstitut, hvorved den pålægger dette at tage de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne lovgivning, herunder til at ophøre med

en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til traktatens artikel 226.

4. Beslutninger, der træffes i henhold til stk. 3, har forrang for tidligere beslutninger truffet af de nationale tilsynsmyndigheder i samme sag.

Tiltag, der iværksættes af de nationale tilsynsmyndigheder, vedrørende forhold, der er genstand for en beslutning i medfør af stk. 2 eller 3, skal være forenelige med denne beslutning.

Artikel 11

Bilæggelse af tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder

1. Er en national tilsynsmyndighed uenig i en anden national tilsynsmyndigheds tiltag eller mangel på tiltag - med hensyn til fremgangsmåde eller indhold - på områder, hvor den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning kræver samarbejde, koordinering eller fælles beslutningstagning mellem nationale tilsynsmyndigheder i flere medlemsstater, kan myndigheden efter anmodning fra en eller flere af de berørte nationale tilsynsmyndigheder bistå disse myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med proceduren i stk. 2, uden at dette i øvrigt indskrænker de beføjelser, der er fastlagt i artikel 9.
2. Myndigheden fastsætter en frist for indgåelse af forlig mellem de nationale tilsynsmyndigheder under hensyntagen til eventuelle relevante frister i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning samt til sagens kompleksitet og mere eller mindre hastende karakter.
3. Hvis de berørte nationale tilsynsmyndigheder ikke er nået til enighed ved udløbet af forligsfasen, kan myndigheden træffe en beslutning, hvorved den pålægger dem at tage eller undlade at tage specifikke skridt til at bilægge sagen i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.
4. Efterlever en national tilsynsmyndighed ikke myndighedens beslutning, idet den ikke påser, at et finansieringsinstitut overholder krav, der finder direkte anvendelse på det i medfør af den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning, kan myndigheden træffe en individuel beslutning rettet til et finansieringsinstitut, hvorved den pålægger dette at tage de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til fællesskabslovgivningen, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til traktatens artikel 226.

Artikel 12

Tilsynskollegier

1. Myndigheden bidrager til at fremme tilsynskollegiers effektive og konsekvente virkemåde og fremme en sammenhængende anvendelse af Fællesskabet lovgivning i disse kollegier.
2. Myndigheden deltager som observatør i tilsynskollegierne, når den finder det hensigtsmæssigt. I den forbindelse betragtes den som en "national tilsynsmyndighed"

i den relevante lovgivnings forstand og modtager efter anmodning alle relevante oplysninger på samme måde som et medlem af kollegiet.

3. I samarbejde med de tilsynsførende i tilsynskollegierne udpeger og indsamler myndigheden efter behov alle relevante oplysninger hos de nationale tilsynsmyndigheder for at lette kollegiernes arbejde.

Den opretter og forvalter et centralt system, der gør disse oplysninger tilgængelige for de nationale tilsynsmyndigheder i tilsynskollegierne.

Artikel 13

Uddelegering af opgaver og ansvarsområder

1. De nationale tilsynsmyndigheder kan efter bilateral aftale uddelegere opgaver og ansvarsområder til andre nationale tilsynsmyndigheder.
2. Myndigheden letter uddelegeringen af opgaver og ansvarsområder mellem nationale tilsynsmyndigheder ved at udpege de opgaver og ansvarsområder, der kan uddelegeres eller varetages i fællesskab, og ved at fremme bedste praksis.
3. De nationale tilsynsmyndigheder underretter myndigheden om de delegeringsaftaler, de agter at indgå. De lader aftalerne få virkning tidligst en måned efter at have underrettet myndigheden.

Myndigheden kan afgive udtalelse om den påtænkte aftale senest en måned efter at være blevet underrettet.

Myndigheden offentliggør enhver delegeringsaftale, der indgås af de nationale tilsynsmyndigheder, på passende måde for at sikre, at alle berørte parter underrettes behørigt.

Artikel 14

Fælles tilsynskultur

1. Myndigheden spiller en aktiv rolle i udviklingen af en fælles europæisk tilsynskultur og en konsekvent tilsynspraksis samt i fastlæggelsen af ensartede procedurer og sammenhængende fremgangsmåder i hele Fællesskabet og sørger i den forbindelse som minimum for:
 - a) at afgive udtalelser til nationale tilsynsmyndigheder
 - b) at fremme effektiv bilateral og multilateral informationsudveksling mellem nationale tilsynsmyndigheder under fuld overholdelse af fortroligheds- og databeskyttelsesbestemmelserne i den relevante fællesskabslovgivning
 - c) at bidrage til udarbejdelsen af ensartede tilsynsstandarder af høj kvalitet, herunder rapporteringsstandarder

- d) at vurdere anvendelsen af de relevante tekniske standarder, der vedtages af Kommissionen, og af retningslinjer og henstillinger udarbejdet af myndigheden og eventuelt foreslå ændringer hertil
 - e) at etablere sektorielle og tværsektorielle uddannelsesprogrammer, fremme udvekslingen af personale og tilskynde de nationale tilsynsmyndigheder til at intensivere anvendelsen af udstationeringsordninger og andre værktøjer.
2. Myndigheden udvikler, når det er hensigtsmæssigt, nye praktiske instrumenter og konvergensværktøjer for at fremme fælles fremgangsmåder og praksis på tilsynsområdet.

Artikel 15
Peer review af nationale tilsynsmyndigheder

1. Myndigheden gennemfører regelmæssigt peer reviews af nogle eller alle af de nationale tilsynsmyndigheders aktiviteter for yderligere at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne. Med henblik herpå udvikler myndigheden metoder, der gør det muligt at foretage en objektiv vurdering og sammenligning mellem de peer reviewede myndigheder.
2. Et peer review omfatter, men er ikke begrænset til, en vurdering af:
- a) hvorvidt den institutionelle opbygning af den nationale tilsynsmyndighed er hensigtsmæssig, og om den har de nødvendige ressourcer og tilstrækkelig kompetent personale, særlig med hensyn til en effektiv anvendelse af den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning og kapacitet til at reagere på markedsudviklingen
 - b) hvilket konvergensniveau der er opnået i anvendelsen af fællesskabslovgivningen og med hensyn til tilsynspraksis, herunder tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger vedtaget i henhold til artikel 7 og 8, og i hvilket omfang den pågældende tilsynspraksis opfylder målene i fællesskabslovgivningen
 - c) god praksis udviklet af visse nationale tilsynsmyndigheder, som måske med fordel kan anvendes af andre nationale tilsynsmyndigheder.
3. På grundlag af peer reviewet kan myndigheden rette henstillinger til de berørte nationale tilsynsmyndigheder.

Artikel 16
Koordineringsfunktion

Myndigheden varetager den generelle koordinering mellem de nationale tilsynsmyndigheder, bl.a. i tilfælde, hvor ugunstige udviklinger kan føre til, at de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Fællesskabet bringes i fare.

Myndigheden fremmer en koordineret reaktion fra Fællesskabet, bl.a. ved:

- 1) at lette udvekslingen af oplysninger mellem de nationale tilsynsmyndigheder
- 2) at fastlægge omfanget og verificere pålideligheden af de oplysninger, der bør stilles til rådighed for alle berørte nationale tilsynsmyndigheder
- 3) at fungere som mægler på foranledning af nationale tilsynsmyndigheder eller på eget initiativ, jf. dog artikel 11
- 4) at underrette ESRB om eventuelle potentielle krisesituationer hurtigst muligt.

Artikel 17
Vurdering af markedsudviklingen

1. Myndigheden overvåger og vurderer markedsudviklingen på sit kompetenceområde og underretter om nødvendigt Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed, ESRB samt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de relevante tendenser inden for mikrotilsyn, potentielle risici og sårbarheder.

I den forbindelse iværksætter og koordinerer myndigheden i samarbejde med ESRB vurderinger på fællesskabsplan af finansieringsinstitutternes modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger mv. Med henblik herpå udvikler den til brug for de nationale tilsynsmyndigheder:

- a) fælles metoder til vurdering af økonomiske scenariers virkninger for et instituts finansielle situation
 - b) fælles tilgange til oplysning om resultaterne af disse vurderinger af finansieringsinstitutters modstandsdygtighed.
2. Mindst en gang om året og om nødvendigt hyppigere leverer myndigheden vurderinger af tendenser, potentielle risici og sårbarheder inden for sit kompetenceområde til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og ESRB, uden at dette i øvrigt berører ESRB's opgaver i henhold til forordning (EF) nr. .../...[ESRB].

Som led i disse vurderinger klassificerer myndigheden de vigtigste risici og sårbarheder og anbefaler om nødvendigt præventive og afhjælpende tiltag.

3. Myndigheden sikrer en passende dækning af tværsektorielle udviklinger, risici og sårbarheder, idet den arbejder tæt sammen med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed.

Artikel 18
Internationale forbindelser

Myndigheden kan udvikle kontakter med tilsynsmyndigheder i tredjelande, uden at dette berører fællesskabsinstitutionernes kompetenceområder. Den kan indgå administrative aftaler med internationale organisationer og tredjelandes forvaltninger.

Myndigheden medvirker ved udarbejdelsen af ligestillingsbeslutninger vedrørende tilsynsordninger i tredjelande i overensstemmelse med den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning.

Artikel 19
Andre opgaver

1. Myndigheden kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om alle emner inden for sit kompetenceområde.
2. Med hensyn til tilsynsvurderinger af fusioner og overtagelser, der falder ind under direktiv 2007/44/EF, kan myndigheden på eget initiativ eller efter anmodning fra en national tilsynsmyndighed afgive og offentliggøre en udtalelse vedrørende en tilsynsvurdering, der skal udføres af en af medlemsstaternes myndigheder. Artikel 20 finder anvendelse.

Artikel 20
Indsamling af oplysninger

1. Efter anmodning fra myndigheden giver de nationale tilsynsmyndigheder og andre offentlige myndigheder i medlemsstaterne myndigheden alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning.

Myndigheden kan også anmode om at få leveret oplysninger med regelmæssige mellemrum.

2. Er oplysningerne ikke tilgængelige, eller gøres de ikke tilgængelige rettidigt af de nationale tilsynsmyndigheder og andre offentlige myndigheder i medlemsstaterne, kan myndigheden rette en begrundet anmodning direkte til de relevante finansieringsinstitutter og andre parter. Den underretter de pågældende nationale tilsynsmyndigheder om sådanne anmodninger.

Efter anmodning fra myndigheden bistår de nationale tilsynsmyndigheder og andre offentlige myndigheder i medlemsstaterne myndigheden med at indsamle sådanne oplysninger.

3. Myndigheden må kun anvende fortrolige oplysninger, som den har indhentet hos nationale tilsynsmyndigheder og andre offentlige myndigheder eller hos finansieringsinstitutter og andre parter, til brug for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning.

Artikel 21
Forhold til ESRB

1. Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger samarbejder med ESRB.
2. Myndigheden arbejder tæt sammen med ESRB. Den giver ESRB de regelmæssige, ajourførte oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af dets opgaver. Data, der er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver, og som ikke er i summarisk eller

samlet form, leveres hurtigst muligt til det efter begrundet anmodning, jf. artikel [15] i forordning (EF) nr. .../...[ESRB].

3. Myndigheden sikrer i overensstemmelse med stk. 4 og 5 passende opfølgning af ESRB's advarsler og anbefalinger, jf. artikel [16] i forordning (EF) nr. .../...[ESRB].
4. Når myndigheden modtager en advarsel eller anbefaling fra ESRB rettet til myndigheden, indkalder den hurtigst muligt til møde i tilsynsrådet og vurderer, hvilke følger advarslen eller anbefalingen har for udførelsen af dens opgaver.

Myndigheden tager via den relevante beslutningsprocedure stilling til, hvilke tiltag der skal tages i overensstemmelse med de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, med henblik på at imødegå de problemer, der påpeges i advarslen eller anbefalingen.

Hvis myndigheden ikke følger op på en anbefaling, begrundes dette over for ESRB.

5. Når myndigheden modtager en advarsel eller anbefaling fra ESRB rettet til en national tilsynsmyndighed, anvender den, når det er relevant, de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, for at sikre rettidig opfølgning.

Agter adressaten ikke at følge ESRB's anbefaling, underretter den tilsynsrådet og drøfter med dette sine grunde til ikke at handle.

Den nationale tilsynsmyndighed tager behørigt hensyn til tilsynsrådets synspunkter, når den underretter ESRB i overensstemmelse med artikel [17] i forordning (EF) nr. .../...[ESRB].

6. Ved udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning tager myndigheden bedst muligt hensyn til ESRB's advarsler og anbefalinger.

Artikel 22

Interessentgruppe for forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger

1. Der nedsættes en interessentgruppe for forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger med henblik på høring af interessenter på områder af relevans for myndighedens opgaver.
2. Interessentgruppen for forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger består af 30 medlemmer, ligeligt fordelt på Fællesskabets forsikrings- og genforsikringsselskaber samt arbejdsmarkedspensionsordninger, disses ansatte samt forbrugere og brugere af ydelser fra forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger.

Interessentgruppen for forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger afholder mindst to møder om året.
3. Medlemmerne af interessentgruppen for forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger udpeges af tilsynsrådet efter forslag fra de relevante interessenter.

I forbindelse med sin afgørelse sikrer tilsynsrådet så vidt muligt en passende geografisk balance blandt interessenterne og dækning af hele Fællesskabet.

Myndigheden yder den nødvendige sekretærbistand til interessentgruppen for forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger.

4. Medlemmerne af interessentgruppen for forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger har en mandatperiode på to et halvt år, hvorefter en ny udvælgelsesprocedure finder sted.

Medlemmerne kan sidde i to på hinanden følgende mandatperioder.

5. Interessentgruppen for forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger kan afgive udtalelser og yde rådgivning til myndigheden om alle emner vedrørende myndighedens opgaver som fastsat i artikel 7 og 8.
6. Interessentgruppen for forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger vedtager selv sin forretningsorden.
7. Myndigheden offentliggør interessentgruppens udtalelser og rådgivning samt resultaterne af dens høringer.

Artikel 23

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Myndigheden sikrer, at beslutninger truffet i henhold til artikel 10 og 11 ikke på nogen måde indvirker på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.
2. Finder en medlemsstat, at en beslutning truffet i henhold til artikel 11 indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan den senest en måned efter, at den nationale tilsynsmyndighed er blevet underrettet om myndighedens beslutning, meddele myndigheden og Kommissionen, at den nationale tilsynsmyndighed ikke gennemfører beslutningen.

I sin meddelelse gør medlemsstaten klart rede for, hvorfor og på hvilken måde beslutningen indvirker på dens finanspolitiske ansvar.

I et sådant tilfælde suspenderes myndighedens beslutning.

Senest en måned efter meddelelsen fra medlemsstaten meddeler myndigheden medlemsstaten, om den fastholder sin beslutning, eller om den ændrer den eller trækker den tilbage.

Fastholder myndigheden sin beslutning, træffer Rådet inden for en frist på to måneder afgørelse med kvalificeret flertal, jf. traktatens artikel 205, om, hvorvidt myndighedens beslutning fastholdes eller trækkes tilbage.

Fastholder Rådet ved sin afgørelse myndighedens beslutning, eller træffer det ikke afgørelse inden for en frist på to måneder, ophører suspensionen af den pågældende beslutning øjeblikkeligt.

3. Finder en medlemsstat, at en beslutning truffet i henhold til artikel 10, stk. 2, indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan den senest tre arbejdsdage efter, at den nationale tilsynsmyndighed er blevet underrettet om myndighedens beslutning, meddele myndigheden, Kommissionen og Rådet, at den nationale tilsynsmyndighed ikke gennemfører beslutningen.

I sin meddelelse gør medlemsstaten klart rede for, hvorfor og på hvilken måde beslutningen indvirker på dens finanspolitiske ansvar.

Rådet træffer inden for en frist på ti arbejdsdage afgørelse med kvalificeret flertal, jf. traktatens artikel 205, om, hvorvidt myndighedens beslutning fastholdes eller trækkes tilbage.

Træffer Rådet ikke afgørelse inden for ti arbejdsdage, anses myndighedens beslutning for at være fastholdt.

Artikel 24 *Beslutningsprocedurer*

1. Inden myndigheden træffer de i artikel 9, stk. 6, artikel 10, stk. 2 og 3, og artikel 11, stk. 3 og 4, omhandlede beslutninger, underretter den adressaten om, at den agter at træffe en sådan beslutning, og fastsætter under fuld hensyntagen til, hvor meget sagen haster, en frist, inden for hvilken adressaten kan tilkendegive sine synspunkter.
2. Myndighedens beslutninger skal begrundes.
3. Adressaterne for myndighedens beslutninger underrettes om retsmidlerne i henhold til denne forordning.
4. Har myndigheden truffet en beslutning i henhold til artikel 10, stk. 2 eller 3, tager den beslutningen op til fornyet overvejelse med passende mellemrum.
5. Beslutninger, der træffes af myndigheden i henhold til artikel 9, 10 og 11, offentliggøres med angivelse af den berørte nationale tilsynsmyndighed eller det berørte finansieringsinstitut og hovedindholdet af beslutningen under hensyntagen til finansieringsinstitutters legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder.

KAPITEL III **ORGANISATION**

AFDELING 1 **TILSYNSRÅDET**

Artikel 25 *Sammensætning*

1. Tilsynsrådet er sammensat af:

- a) formanden, der ikke har stemmeret
 - b) lederne af de relevante nationale tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med finansieringsinstitutter i hver af medlemsstaterne. Hvis der er mere end én kompetent myndighed i en medlemsstat, vælger myndighederne én af lederne til at repræsentere dem i tilsynsrådet
 - c) en repræsentant for Kommissionen, som ikke har stemmeret
 - d) en repræsentant for ESRB, som ikke har stemmeret
 - f) en repræsentant for hver af de andre to europæiske tilsynsmyndigheder, som ikke har stemmeret.
2. Hver enkelt national tilsynsmyndighed er ansvarlig for udpegningen af en suppleant på højt niveau i samme myndighed, der kan træde i stedet for det i stk. 1, litra b), nævnte medlem, såfremt denne person er forhindret i at deltage i et møde; hvis der er mere end én kompetent national tilsynsmyndighed, udpeger disse myndigheder suppleanten i fællesskab.
3. Tilsynsrådet kan beslutte at lade observatører deltage.

Den administrerende direktør kan deltage i tilsynsrådets møder uden stemmeret.

Artikel 26 Interne udvalg og paneler

1. Tilsynsrådet kan nedsætte interne udvalg eller paneler til specifikke opgaver, der er tildelt tilsynsrådet, og uddelegere visse klart definerede opgaver og beslutninger til disse interne udvalg eller paneler, bestyrelsen eller formanden.
2. Til brug for artikel 11 indkalder tilsynsrådet for at lette bilæggelsen af tvisten et panel bestående af formanden og to medlemmer af tilsynsrådet, som ikke er repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder, der er parter i tvisten.

Tilsynsrådet træffer en beslutning i henhold til artikel 11 efter forslag fra panelet.

Artikel 27 Uafhængighed

Ved udførelsen af de opgaver, der er henlagt til tilsynsrådet ved denne forordning, handler formanden og de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet uafhængigt og objektivt i Fællesskabets interesse og må ikke søge eller modtage instrukser fra fællesskabsinstitutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

Artikel 28 Opgaver

1. Tilsynsrådet fastsætter retningslinjer for myndighedens arbejde og er ansvarlig for at træffe de i kapitel II omhandlede beslutninger.

2. Tilsynsrådet vedtager de udtalelser, henstillinger og beslutninger og yder den rådgivning, der er omhandlet i kapitel II.
3. Tilsynsrådet udpeger formanden.
4. Hvert år inden den 30. september vedtager tilsynsrådet efter forslag fra bestyrelsen myndighedens arbejdsprogram for det følgende år og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Arbejdsprogrammet vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.
5. Tilsynsrådet vedtager myndighedens flerårige arbejdsprogram og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Det flerårige arbejdsprogram vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.
6. Tilsynsrådet godkender budgetforslaget i overensstemmelse med artikel 49.
7. Tilsynsrådet udøver disciplinærmyndighed over formanden og den administrerende direktør og kan afsætte dem fra embedet i overensstemmelse med henholdsvis artikel 33, stk. 5, og artikel 36, stk. 5.

*Artikel 29
Beslutningstagning*

1. Tilsynsrådet handler med kvalificeret flertal af sine medlemmer, jf. traktatens artikel 205, i de i artikel 7 og 8 omhandlede tilfælde og i forbindelse med alle foranstaltninger og beslutninger i henhold til kapitel VI.

Alle andre beslutninger i tilsynsrådet træffes med simpelt flertal af dets medlemmer.
2. Der indkaldes til møde i tilsynsrådet af formanden på dennes eget initiativ eller efter anmodning fra en tredjedel af dets medlemmer, og møderne ledes af formanden.
3. Tilsynsrådet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.
4. I forretningsordenen fastsættes de nærmere afstemningsregler samt i givet fald også reglerne for, hvornår tilsynsrådet er beslutningsdygtigt. Ikke-stemmeberettigede medlemmer og observatører med undtagelse af formanden og den administrerende direktør deltager ikke i drøftelser i tilsynsrådet vedrørende individuelle finansieringsinstitutter, medmindre andet er fastsat i artikel 61 eller i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning.

AFDELING 2

BESTYRELSEN

Artikel 30 *Sammensætning*

1. Bestyrelsen er sammensat af formanden, en repræsentant for Kommissionen og fire medlemmer, som tilsynsrådet vælger fra sin midte.

Hvert medlem, bortset fra formanden, har en suppleant, som kan repræsentere bestyrelsesmedlemmet, hvis dette er forhindret i at deltage.

De medlemmer, som tilsynsrådet har valgt, har en mandatperiode på 2½ år. Denne periode kan forlænges én gang.

2. Bestyrelsen vedtager sine beslutninger med et flertal af de tilstedeværende medlemmer. Hvert medlem har én stemme.

Den administrerende direktør deltager i bestyrelsens møder uden stemmeret.

Bestyrelsen vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

3. Bestyrelsen indkaldes til møde på initiativ af formanden eller på anmodning fra mindst en tredjedel af dens medlemmer, og møderne ledes af formanden.

Der afholdes ordinære møder mindst to gange om året.

4. Bestyrelsesmedlemmerne kan, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere og eksperter.

Artikel 31 *Uafhængighed*

Medlemmerne af bestyrelsen handler uafhængigt og objektivt i Fællesskabets interesse uden at søge eller modtage instrukser fra fællesskabsinstitutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

Artikel 32 *Opgaver*

1. Bestyrelsen sikrer, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de pålagte opgaver i overensstemmelse med denne forordning.
2. Bestyrelsen fremsætter forslag til et etårigt og et flerårigt arbejdsprogram, som vedtages af tilsynsrådet.
3. Bestyrelsen udøver sine budgetbeføjelser efter artikel 49 og 50.

4. Bestyrelsen vedtager myndighedens plan for personalepolitikken og i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, de nødvendige gennemførelsesbestemmelser for vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (i det følgende benævnt "vedtægten for tjenestemænd").
5. Bestyrelsen vedtager de særlige bestemmelser om aktindsigt i myndighedens dokumenter i overensstemmelse med artikel 58.
6. Bestyrelsen vedtager efter høring af tilsynsrådet årsberetningen om myndighedens virksomhed på grundlag af det i artikel 38, stk. 7, omhandlede udkast til årsberetning og fremsender senest den 15. juni nævnte rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Rapporten offentliggøres.
7. Bestyrelsen vedtager og offentliggør sin forretningsorden.
8. Bestyrelsen udpeger og afsætter medlemmerne af klagenævnet i overensstemmelse med artikel 44, stk. 3 og 5.

AFDELING 3 FORMANDEN

Artikel 33 Udpegelse og opgaver

1. Myndigheden repræsenteres af en formand, som er en fuldtidsansat, uafhængig fagkyndig.

Formanden er ansvarlig for at forberede tilsynsrådets arbejde og leder møderne i tilsynsrådet og bestyrelsen.
2. Formanden udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til finansielle institutioner og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering efter en åben udvælgelsesprocedure.

Før udpegelsen skal den kandidat, tilsynsrådet har udvalgt, bekræftes af Europa-Parlamentet.

Tilsynsrådet vælger også fra sin midte en suppleant, som kan varetage formandens opgaver i dennes fravær.
3. Formanden har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.
4. I de sidste ni måneder inden udgangen af formandens femårige mandatperiode foretager tilsynsrådet en evaluering af:
 - a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på
 - b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen forlænge formandens mandatperiode én gang, forudsat at forlængelsen bekræftes af Europa-Parlamentet.

5. Formanden kan kun afsættes efter beslutning truffet af tilsynsrådet, forudsat at beslutningen bekræftes af Europa-Parlamentet.

Formanden må ikke hindre tilsynsrådet i at drøfte spørgsmål vedrørende formanden, navnlig ikke dennes afsættelse, og deltager ikke i drøftelser vedrørende sådanne spørgsmål.

Artikel 34 *Uafhængighed*

Formanden handler uden at søge eller modtage instrukser fra fællesskabsinstitutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ, medmindre andet følger af den rolle, som tilsynsrådet spiller i forhold til formandens opgaver.

Artikel 35 *Rapport*

1. Europa-Parlamentet kan opfordre formanden eller dennes suppleant til, med fuld hensyntagen til deres uafhængighed, at afgive en erklæring regelmæssigt over for sit kompetente udvalg og besvare spørgsmål fra medlemmerne af nævnte udvalg.
2. Europa-Parlamentet kan også opfordre formanden til at aflægge rapport om udførelsen af dennes opgaver.

AFDELING 4 **DEN ADMINISTRERENDE DIREKTØR**

Artikel 36 *Udpegelse*

1. Myndigheden ledes af den administrerende direktør, som er en fuldtidsansat, uafhængig fagkyndig.
2. Den administrerende direktør udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til finansielle institutioner og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering og ledelseserfaring efter en åben udvælgelsesprocedure.
3. Den administrerende direktør har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.
4. I de sidste ni måneder inden udgangen af den administrerende direktørs femårige mandatperiode foretager tilsynsrådet en evaluering.

Ved evalueringen lægger tilsynsrådet især vægt på:

- a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på
- b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen forlænge den administrative direktørs mandatperiode én gang.

5. Den administrerende direktør kan kun afsættes efter beslutning truffet af tilsynsrådet.

Artikel 37 Uafhængighed

Den administrerende direktør handler uden at søge eller modtage instrukser fra regeringer, myndigheder, organisationer eller personer uden for myndigheden, medmindre andet følger af den rolle, som henholdsvis bestyrelsen og tilsynsrådet spiller i forhold til den administrerende direktørs opgaver.

Artikel 38 Opgaver

1. Den administrerende direktør er ansvarlig for myndighedens ledelse og forbereder bestyrelsens arbejde.
2. Den administrerende direktør er ansvarlig for gennemførelsen af myndighedens årlige arbejdsprogram efter vejledning fra tilsynsrådet og under bestyrelsens kontrol.
3. Den administrerende direktør træffer de nødvendige foranstaltninger, især fastsættelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af meddelelser, for at sikre, at myndigheden fungerer i overensstemmelse med denne forordning.
4. Den administrerende direktør udarbejder et flerårigt arbejdsprogram, jf. artikel 32, stk. 2.
5. Hvert år inden den 30. juni udarbejder den administrerende direktør et arbejdsprogram for det følgende år, jf. artikel 32, stk. 2.
6. Den administrerende direktør udarbejder et foreløbigt budgetforslag for myndigheden i henhold til artikel 49 og gennemfører myndighedens budget i henhold til artikel 50.
7. Hvert år udarbejder den administrerende direktør et udkast til årsberetning med en særskilt afdeling om myndighedens regulerings- og tilsynsvirksomhed og en afdeling om finansielle og administrative anliggender.
8. Den administrerende direktør udøver over for myndighedens personale de beføjelser, der er fastlagt i artikel 54, og varetager personalespørgsmål.

KAPITEL IV
DET EUROPÆISKE FINANSTILSYNSSYSTEM

AFDELING 1
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 39
Sammensætning

1. Myndigheden er en del af ESFS, der fungerer som et netværk af tilsynsmyndigheder.
2. ESFS består af følgende:
 - a) de myndigheder i medlemsstaterne, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 2, i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. .../... [EBA] og i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. .../... [ESMA]
 - b) myndigheden
 - c) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed oprettet i henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. .../...[EBA]
 - d) Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed oprettet i henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. .../...[ESMA]
 - e) Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder, jf. artikel 40
 - f) det udvalg, der er nedsat for at varetage de opgaver, der er omhandlet i artikel 7, 9 og 10.
3. Myndigheden skal indgå i et regelmæssigt og tæt samarbejde, sikre tværsektoriel sammenhæng i arbejdet og nå frem til fælles holdninger til tilsyn med finansielle konglomerater og andre tværsektorielle spørgsmål med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed gennem Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder nedsat i henhold til artikel 40.

AFDELING 2
DET FÆLLES UDVALG AF EUROPÆISKE TILSYNSMYNDIGHEDER

Artikel 40
Nedsættelse

1. Hermed nedsættes der et fælles udvalg af europæiske tilsynsmyndigheder.
2. Det fælles udvalg fungerer som et forum, hvor myndigheden skal indgå i et regelmæssigt og tæt samarbejde og sikre tværsektoriel sammenhæng med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed.

3. Myndigheden bidrager med tilstrækkelige ressourcer til den administrative bistand til Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder. Den omfatter udgifter til personale, administration, infrastruktur og drift.

Artikel 41 Sammensætning

1. Det fælles udvalg er sammensat af formanden og af formændene for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed og, hvis det er relevant, af formanden for et i henhold til artikel 43 nedsat underudvalg.
2. Den administrerende direktør, Kommissionen og ESRB indbydes til at deltage i møderne i Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder samt i de i artikel 43 nævnte underudvalg som observatører.
3. Formanden for Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder udpeges én gang om året efter tur blandt formændene for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed.
4. Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder vedtager og offentliggør sin forretningsorden. Forretningsordenen kan indeholde nærmere bestemmelser om yderligere deltagere i det fælles udvalgs møder.

Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder mødes mindst én gang hver anden måned.

Artikel 42 Fælles holdninger og fælles forskrifter

Myndigheden skal, hvis det er relevant, inden for rammerne af sine opgaver i kapitel II, og navnlig for så vidt angår gennemførelsen af direktiv 2002/87/EF, sammen med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og/eller med Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed nå frem til fælles holdninger.

Forskrifter i henhold til denne forordnings artikel 7, 9, 10 eller 11 vedrørende gennemførelsen af direktiv 2002/87/EF og eventuel anden lovgivning omhandlet i artikel 1, stk. 2, som også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed eller Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed, vedtages samtidigt og med samme indhold af myndigheden, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed

Artikel 43 Underudvalg

Med henblik på artikel 42 nedsættes der et underudvalg for finansielle konglomerater under Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder.

Underudvalget er sammensat af de personer, der er nævnt i artikel 41, stk. 1, og en repræsentant på højt niveau for personalet i den relevante nationale tilsynsmyndighed fra hver medlemsstat.

Underudvalget vælger en formand fra sin midte, som også er medlem af Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder.

Det fælles udvalg kan nedsætte yderligere underudvalg.

AFDELING 3

KLAGENÆVNET

Artikel 44

Sammensætning

1. Klagenævnet er et fælles organ for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed.
2. Klagenævnet er sammensat af seks ordinære medlemmer og seks suppleanter, som er personer med relevant viden og erfaring, men omfatter ikke personale hos de nationale tilsynsmyndigheder eller andre nationale institutioner eller fællesskabsinstitutioner, som er involveret i myndighedens aktiviteter.

Klagenævnet vælger sin formand.

Klagenævnets afgørelser træffes med et flertal på mindst fire ud af de seks medlemmer.

Klagenævnet indkaldes af formanden efter behov.

3. To medlemmer af klagenævnet og to suppleanter udpeges af myndighedens bestyrelse ud fra en prioriteret liste, som Kommissionen har opstillet, efter en offentlig indkaldelse af interessetilkendegivelser, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og efter høring af tilsynsrådet.

De øvrige medlemmer udpeges i overensstemmelse med forordning (EF) nr. .../...[EBA] og forordning (EF) nr. .../...[ESMA].

4. Klagenævnets medlemmer har en mandatperiode på fem år. Denne periode kan forlænges én gang.
5. Et medlem af klagenævnet, som er udpeget af myndighedens bestyrelse, kan ikke afsættes i den pågældendes mandatperiode, medmindre medlemmet er fundet skyldig i en alvorlig forseelse og bestyrelsen efter høring af tilsynsrådet træffer beslutning herom.
6. Myndigheden, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed yder passende drifts- og sekretærbistand til klagenævnet.

Artikel 45
Uafhængighed og upartiskhed

1. Klagenævnets medlemmer træffer afgørelse i fuld uafhængighed. De er ikke bundet af nogen form for instrukser. De kan ikke udøve andre funktioner hos myndigheden eller i bestyrelsen eller tilsynsrådet.
2. Medlemmerne af klagenævnet må ikke deltage i behandlingen af en klage, hvis de har en personlig interesse i sagen, eller hvis de tidligere har været involveret som repræsentanter for en af sagens parter, eller hvis de har været med til at træffe den beslutning, som klagen vedrører.
3. Hvis et medlem af klagenævnet af en af de i stk. 1 og 2 nævnte eller af andre grunde mener, at et af de øvrige medlemmer ikke bør deltage i behandlingen af en klage, underretter den pågældende klagenævnet herom.
4. Enhver part i en klagesag kan gøre indsigelse mod et medlem af klagenævnet med henvisning til en hvilken som helst af de i stk. 1 og 2 omhandlede grunde, eller hvis medlemmet mistænkes for partiskhed.

Der kan ikke gøres indsigelse med henvisning til medlemmernes nationalitet, og en klage kan ikke antages til behandling, hvis klageren efter at have fået kendskab til et forhold, der kan begrunde en indsigelse, har taget processuelle skridt ud over at gøre indsigelse mod sammensætningen af klagenævnet.

5. Klagenævnet træffer uden deltagelse af det berørte medlem beslutning om, hvordan det skal forholde sig i de i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde.

Med henblik på denne beslutning erstattes det pågældende medlem i klagenævnet af den pågældendes suppleant, medmindre suppleanten selv befinder sig i en lignende situation. I så fald udpeger formanden en anden blandt suppleanterne.

6. Medlemmerne af klagenævnet forpligter sig til at handle uafhængigt og ud fra almene samfundshensyn.

De afgiver med henblik herpå en loyalitetserklæring og en interesseerklæring, hvori de enten anfører, at de ikke har nogen interesser, der berører deres uafhængighed, eller at de har visse direkte eller indirekte interesser, der kan anses for at berøre deres uafhængighed.

Disse erklæringer, der skal være skriftlige, offentliggøres og afgives hvert år.

KAPITEL V
RETSMIDLER

Artikel 46
Klager

1. Alle fysiske og juridiske personer, herunder nationale tilsynsmyndigheder, kan påklage en i artikel 9, 10 og 11 omhandlet beslutning truffet af myndigheden eller enhver anden beslutning, som myndigheden har truffet i overensstemmelse med den

lovgivning, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, som er rettet til den pågældende, eller en beslutning, som, selv om den formelt er rettet til en anden person, er af direkte og personlig interesse for den pågældende.

2. Klagen tillige med begrundelsen indgives skriftligt til myndigheden senest to måneder efter, at beslutningen er meddelt den pågældende, eller, hvis dette ikke er sket, senest to måneder efter offentliggørelsen af myndighedens beslutning.

Klagenævnet træffer afgørelse i klagesagen senest to måneder efter klagens indgivelse.

3. En klage indgivet i henhold til stk. 1 har ikke opsættende virkning.

Klagenævnet kan dog, hvis det finder det berettiget, suspendere anvendelsen af den påklagede beslutning.

4. Hvis klagen kan antages til behandling, undersøger klagenævnet, om den er velbegrundet. Klagenævnet opfordrer i det omfang, det finder det nødvendigt, klagesagens parter til at fremsætte deres bemærkninger til klagenævnets egne eller andre parters indlæg i klagesagen inden for nærmere fastsatte tidsfrister. Parterne i klagesager har ret til at fremlægge deres synspunkter mundtligt.
5. Klagenævnet kan inden for bestemmelserne i denne artikel udøve de beføjelser, der ligger inden for myndighedens kompetence, eller hjemvise sagen til myndighedens kompetente organ. Dette organ er bundet af klagenævnets afgørelse.
6. Klagenævnet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.
7. Afgørelser truffet af klagenævnet begrundes og offentliggøres af myndigheden.

Artikel 47

Indbringelse af sager for Retten i Første Instans og Domstolen

1. Der kan anlægges sag ved Retten i Første Instans eller Domstolen i overensstemmelse med traktatens artikel 230 for at gøre indsigelse mod en afgørelse truffet af klagenævnet eller, såfremt der ikke har været adgang til at indbringe sagen for klagenævnet, mod en beslutning truffet af myndigheden.
2. Hvis myndigheden har pligt til at handle og undlader at træffe en beslutning, kan der anlægges passivitetssøgsmål ved Retten i Første Instans eller Domstolen i overensstemmelse med traktatens artikel 232.
3. Myndigheden træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme den afgørelse, der træffes af Retten i Første Instans eller Domstolen.

KAPITEL VI FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 48
Myndighedens budget

1. Myndighedens indtægter udgøres navnlig af:
 - a) obligatoriske bidrag fra de nationale offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med finansieringsinstitutter
 - b) et tilskud fra Fællesskabet opført på Den Europæiske Unions almindelige budget (sektionen vedrørende Kommissionen)
 - c) eventuelle gebyrer til myndigheden i de tilfælde, der er nærmere omhandlet i de relevante fællesskabsretlige instrumenter.
2. Myndighedens udgifter omfatter i det mindste udgifter til personale, løn, administration og infrastruktur og driftsudgifter.
3. Indtægter og udgifter skal balancere.
4. Der udarbejdes overslag over alle myndighedens indtægter og udgifter for hvert regnskabsår, svarende til kalenderåret, og de opføres i myndighedens driftsbudget.

Artikel 49
Opstilling af budgettet

1. Den administrerende direktør udarbejder senest den 15. februar hvert år et udkast til overslag over indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår og sender dette foreløbige budgetforslag til bestyrelsen sammen med en stillingsfortegnelse. Bestyrelsen udarbejder hvert år på grundlag af det foreløbige budgetforslag fra den administrerende direktør et overslag over myndighedens indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår. Bestyrelsen fremsender dette overslag tillige med et udkast til stillingsfortegnelse til Kommissionen senest den 31. marts. Inden overslaget vedtages, godkender tilsynsrådet det udkast, som den administrerende direktør har udarbejdet.
2. Kommissionen videresender dette overslag til Europa-Parlamentet og Rådet (i det følgende benævnt "budgetmyndigheden") sammen med det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget.
3. På grundlag af overslaget opfører Kommissionen i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget de overslag, den finder nødvendige vedrørende stillingsfortegnelsen og størrelsen af det tilskud, der skal konteres Den Europæiske Unions almindelige budget i henhold til traktatens artikel 272.
4. Budgetmyndigheden vedtager myndighedens stillingsfortegnelse. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til tilskuddet til myndigheden.
5. Bestyrelsen vedtager myndighedens budget. Det bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.

6. Bestyrelsen underretter straks budgetmyndigheden, hvis den agter at gennemføre et projekt, der kan få betydelige finansielle virkninger for finansieringen af dens budget, navnlig ethvert projekt vedrørende fast ejendom som f.eks. leje eller køb af bygninger. Den underretter Kommissionen herom. Hvis en af budgetmyndighedens parter agter at afgive en udtalelse, meddeler den senest to uger efter datoen for underretningen om projektet myndigheden, at den har til hensigt at afgive en sådan udtalelse. Hvis budgetmyndigheden ikke reagerer på bestyrelsens underretning, kan myndigheden gå videre med den planlagte transaktion.

Artikel 50

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Den administrerende direktør varetager opgaverne som anvisningsberettiget og gennemfører myndighedens budget.
2. Senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår sender myndighedens regnskabsfører det foreløbige regnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten. Myndighedens regnskabsfører sender desuden beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. marts det følgende år.

Kommissionens regnskabsfører konsoliderer derefter de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i overensstemmelse med artikel 128 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002⁴⁰ (i det følgende benævnt "finansforordningen").

3. Efter at have modtaget Revisionsrettens bemærkninger om myndighedens foreløbige regnskab i overensstemmelse med finansforordningens artikel 129 udarbejder den administrerende direktør på eget ansvar myndighedens endelige regnskab og sender det til bestyrelsen til udtalelse.
4. Bestyrelsen afgiver udtalelse om myndighedens endelige årsregnskab.
5. Senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår fremsender den administrerende direktør det endelige regnskab ledsaget af bestyrelsens udtalelse til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
6. Det endelige årsregnskab offentliggøres.
7. Senest den 30. september sender den administrerende direktør sit svar på Revisionsrettens bemærkninger. Den administrerende direktør sender desuden en kopi af dette svar til bestyrelsen og Kommissionen.
8. På anmodning af Europa-Parlamentet forelægger den administrerende direktør i overensstemmelse med finansforordningens artikel 146, stk. 3, alle de oplysninger for Europa-Parlamentet, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende.

⁴⁰ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

9. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet senest den 15. maj i år $n + 2$ myndigheden decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret n .

Artikel 51
Finansielle bestemmelser

1. De finansielle bestemmelser for myndigheden vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. Disse bestemmelser kan kun afvige fra Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002⁴¹, hvis specifikke operationelle behov i forbindelse med myndighedens virksomhed gør det nødvendigt, og kun med Kommissionens forudgående samtykke.

Artikel 52
Forholdsregler mod svig

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige handlinger finder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1073/1999 ubegrænset anvendelse på myndigheden.
2. Myndigheden tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)⁴², og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for alle myndighedens ansatte.
3. Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsafgørelserne og aftalerne og de dertil knyttede gennemførelsesinstrumenter, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler udbetalt af myndigheden og hos det personale, der er ansvarligt for tildelingen af disse midler.

KAPITEL VII
GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 53
Privilegier og immuniteter

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for myndigheden og dens personale.

Artikel 54
Personale

1. Vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og de regler, som De Europæiske Fællesskabers institutioner sammen har vedtaget om

⁴¹ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

⁴² EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

anvendelsen af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, finder anvendelse på myndighedens personale, herunder den administrerende direktør.

2. Bestyrelsen vedtager efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser under iagttagelse af artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd.
3. Myndigheden udøver over for personalet de beføjelser, som er overdraget ansættelsesmyndigheden i henhold til vedtægten for tjenestemænd og den myndighed, der i henhold til ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter.
4. Bestyrelsen vedtager bestemmelser, der gør det muligt at ansætte nationale eksperter, som medlemsstaterne udsender til myndigheden.

Artikel 55 Myndighedens ansvar

1. Hvad angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatter myndigheden i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader forvoldt af myndigheden eller af dens ansatte som led i udøvelsen af deres hverv. Domstolen har kompetence til at afgøre enhver tvist vedrørende erstatning for sådanne skader.
2. De ansattes personlige økonomiske og disciplinære ansvar over for myndigheden bestemmes efter de for myndighedens ansatte gældende relevante regler.

Artikel 56 Tavshedspligt

1. Medlemmerne af tilsynsrådet og bestyrelsen, den administrerende direktør og medlemmer af myndighedens personale, herunder midlertidigt udstationerede tjenestemænd fra medlemsstaterne, er omfattet af bestemmelserne i traktatens artikel 287 og de relevante bestemmelser i relevant fællesskabslovgivning om fortrolig behandling af oplysninger, selv efter at deres hverv er ophørt.
2. Når der ses bort fra tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, må fortrolige oplysninger, der modtages af de i stk. 1 omhandlede personer i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at de enkelte finansieringsinstitutter ikke kan identificeres.

Endvidere hindrer den i stk. 1 og i stk. 2, første afsnit, omhandlede tavshedspligt ikke myndigheden og de nationale tilsynsmyndigheder i at anvende oplysningerne til at håndhæve den i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivning, navnlig i retssager med henblik på vedtagelse af beslutninger.

3. Stk. 1 og 2 hindrer ikke myndigheden i at udveksle oplysninger med nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med denne forordning og anden fællesskabslovgivning vedrørende finansieringsinstitutter.

Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 og 2 omhandlede tavshedspligt. Myndigheden fastsætter i sin forretningsorden de konkrete procedurer for gennemførelsen af de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om fortrolig behandling af oplysninger.

4. Myndigheden anvender Kommissions afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom⁴³.

Artikel 57 *Databeskyttelse*

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF eller myndighedens forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001, når den varetager sine opgaver.

Artikel 58 *Aktindsigt*

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på myndighedens dokumenter.
2. Bestyrelsen vedtager senest den 31. maj 2011 nærmere bestemmelser vedrørende anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001.
3. De beslutninger, myndigheden træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan indklages for ombudsmanden eller indbringes for Domstolen efter påklagning til klagenævnet, på de betingelser, som er fastsat i henholdsvis artikel 195 og 230 i traktaten.

Artikel 59 *Sprogordning*

1. Bestemmelserne i Rådets forordning nr. 1⁴⁴ finder anvendelse på myndigheden.
2. Bestyrelsen træffer beslutning om myndighedens interne sprogordning.
3. Oversættelser, der er nødvendige for myndighedens virksomhed, foretages af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 60 *Hjemstedsaftale*

De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til myndigheden i den medlemsstat, hvor myndigheden har sit hjemsted, og de faciliteter, som nævnte medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i nævnte medlemsstat for den administrerende direktør, medlemmerne af bestyrelsen, myndighedens personale og deres familiemedlemmer,

⁴³ EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1.

⁴⁴ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385.

fastlægges i en hjemstedsaftale, som efter godkendelse i bestyrelsen indgås mellem myndigheden og nævnte medlemsstat.

Nævnte medlemsstat sikrer de bedst mulige vilkår for, at myndigheden kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

Artikel 61 *Tredjelandes deltagelse*

Lande, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og som har indgået aftaler med Fællesskabet, der indebærer, at de har indført og anvender fællesskabsretten inden for myndighedens kompetenceområde, jf. artikel 1, stk. 2, kan deltage i myndighedens arbejde.

I de relevante bestemmelser i disse aftaler fastsættes arten og omfanget og de proceduremæssige aspekter af disse landes deltagelse i myndighedens arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale. De kan omhandle repræsentation, som observatør, i tilsynsrådet, men skal sikre, at disse lande ikke deltager i drøftelser vedrørende individuelle finansieringsinstitutter, medmindre det er af direkte interesse.

KAPITEL VIII **OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**

Artikel 62 *Forberedende foranstaltninger*

1. Kommissionen har ansvaret for den administrative oprettelse og den indledende administrative drift af myndigheden, indtil myndigheden har operationel kapacitet til at gennemføre sit eget budget.

Med henblik herpå og indtil den administrerende direktør tiltræder sin stilling efter at være blevet udnævnt af tilsynsrådet i overensstemmelse med artikel 36, kan Kommissionen midlertidigt udpege en tjenestemand, der skal fungere som administrerende direktør.

2. Den midlertidige administrerende direktør kan anvise alle betalinger, som er omfattet af bevillingerne i myndighedens budget, når bestyrelsen har godkendt dem, og kan indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, når myndighedens stillingsfortegnelse er vedtaget.
3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse, uden at det berører tilsynsrådets og bestyrelsens beføjelser.

Artikel 63 *Overgangsbestemmelser vedrørende personale*

1. Alle ansættelseskontrakter indgået af Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger eller dets sekretariat, og som var i kraft på

datoen for denne forordnings anvendelse, opfyldes, indtil de udløber, jf. dog artikel 54. De kan ikke forlænges.

2. Alle medlemmer af personalet med en ansættelseskontrakt som omhandlet i stk. 1 tilbydes mulighed for at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte på de forskellige trin ifølge myndighedens stillingsfortegnelse.

Med henblik på at kontrollere kvalifikationer, indsats og integritet hos dem, der skal ansættes, afholder den myndighed, der er beføjet til at indgå ansættelseskontrakter, efter denne forordnings ikrafttræden en intern udvælgelsesprøve for de medlemmer af personalet, der har indgået kontrakter med Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger eller dets sekretariat.

3. Afhængig af arten af de funktioner, der udføres, og deres niveau tilbydes godkendte ansøgere kontrakter som midlertidigt ansat for en periode svarende til mindst den resterende tid i henhold til den forudgående ansættelseskontrakt.
4. Den relevante nationale lovgivning om arbejdskontrakter og andre relevante instrumenter finder fortsat anvendelse for personalemedlemmer med forudgående ansættelseskontrakter, som vælger ikke at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat, eller som ikke tilbydes en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til stk. 2.

Artikel 64 Ændringer

Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse ... af ... om oprettelse af et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision ændres hermed, idet Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger udgår af den liste over modtagere, som findes i del B i bilaget til nævnte afgørelse.

Artikel 65 Ophævelse

Kommissionens afgørelse 2009/78/EF om oprettelse af Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger ophæves hermed.

Artikel 66 Evaluering

1. Senest tre år efter den dato, der er fastsat i artikel 67, stk. 2, og derefter hvert tredje år offentliggør Kommissionen en generel rapport om de erfaringer, der er indhøstet fra myndighedens virksomhed og de i denne forordning fastsatte procedurer.

I rapporten foretages der også en evaluering af de fremskridt, der er gjort i harmoniseringen af regler og tilsyn med henblik på krisestyring og -løsning i Fællesskabet. Evalueringen bygger på en bred høring, herunder af interessentgruppen for forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger.

2. Rapporten og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

*Artikel 67
Ikrafttræden*

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Europa-Parlamentets vegne
[...]
Formand*

*På Rådets vegne
[...]
Formand*

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

Dette dokument skal ledsage og supplere begrundelsen. Derfor bør det ved udfyldelsen af finansieringsoversigten undgås at gentage oplysninger, der findes i begrundelsen, uden at dette dog bør gå ud over læseligheden. Før skemaet udfyldes, bør de særlige retningslinjer, der er udarbejdet som vejledning for og til klarlæggelse af nedennævnte punkter, gennemgås.

1. FORSLAGETS BETEGNELSE

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. xxx om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger

2. ABM/ABB-RAMME

Politikområder og dermed forbundne aktiviteter:

Det indre marked - finansielle markeder

3. BUDGETPOSTER

3.1. Budgetposternes nummer og tekst (aktionsposter og dermed forbundne poster vedrørende teknisk og administrativ bistand (tidl. BA-poster)):

Der skal oprettes nye poster (navne og numre er kun vejledende):

Udgiftsområde:

12 Det indre marked

12 04 Finansielle markeder

12 04 03 Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger

Budgetposter:

12 04 03 01 EIOPA - Tilskud til afsnit 1 og 2 (personaleudgifter og administrationsudgifter)

12 04 03 02 EIOPA – Tilskud til afsnit 3 (driftsudgifter)

3.2. Foranstaltningens og de finansielle virkninger varighed:

Ubestemt

3.3. Budgetoplysninger:

Budget-post	Udgifternes art		Nye	EFTA-bidrag	Bidrag fra ansøgerlandene	Udgiftsområde i de finansielle overslag
120401 0101	IOU	Opdelte ⁴⁵	JA	JA	NEJ	Nr. 1a
120401 0102	IOU	Opdelte	JA	JA	NEJ	Nr. 1a

4. SAMMENFATNING AF RESSOURCERNE

4.1. Finansielle ressourcer

4.1.1. Sammenfatning af forpligtelsesbevillinger (FB) og betalingsbevillinger (BB)

i mio. EUR (3 decimaler)

Udgiftstype	Punkt		2011	2012	2013	I alt
-------------	-------	--	------	------	------	-------

Driftsudgifter⁴⁶

Forpligtelsesbevillinger (FB)	8.1	a	4, 235	5, 950	6, 799	16, 984
Betalingsbevillinger (BB)		b	4, 235	5, 950	6, 799	16, 984

Administrative udgifter inden for referencebeløbet⁴⁷

Teknisk og administrativ bistand (IOB)	8.2.4	c	--	--	--	--
--	-------	---	----	----	----	----

SAMLET REFERENCEBELØB

Forpligtelsesbevillinger		a+c	4, 235	5, 950	6, 799	16, 984
--------------------------	--	-----	--------	--------	--------	---------

⁴⁵ Opdelte bevillinger.

⁴⁶ Udgifter, som ikke henhører under kapitel 12 01 i afsnit 12.

⁴⁷ Udgifter inden for artikel 12 01 04 i afsnit 12.

Betalingsbevillinger		b+c	4, 235	5, 950	6, 799	16, 984
Administrative udgifter, der <u>ikke</u> er medtaget i referencebeløbet⁴⁸						
Personaleressourcer og dermed forbundne udgifter (IOB)	8.2.5	d	--	--	--	--
Administrative udgifter, undtagen udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter, ikke medtaget i referencebeløbet (IOB)	8.2.6	e	--	--	--	--

Samlede anslåede finansielle omkostninger ved foranstaltningen

FB I ALT, inkl. udgifter til personaleressourcer		a + c + d + e	4, 235	5, 950	6, 799	16, 984
BB I ALT, inkl. udgifter til personaleressourcer		b + c + d + e	4, 235	5, 950	6, 799	16, 984

Samfinansiering

i mio. EUR (3 decimaler)

Samfinansierende organ		2011	2012	2013	I alt
Medlemsstaterne (de nationale tilsynsmyndigheder eller finansministerier)	f	6, 352	8, 925	10, 199	25, 476
FB I ALT, inkl. samfinansiering	a+c +d +e +f	10, 587	14, 874	16, 998	42, 459

4.1.2. Forenelighed med den finansielle programmering

- Forslaget er foreneligt med den gældende finansielle programmering.

⁴⁸ Udgifter inden for kapitel 12 01, som ikke henhører under artikel 12 01 04 eller 12 01 05.

- × Forslaget kræver omprogrammering af det relevante udgiftsområde i de finansielle overslag.
- × Forslaget kan kræve anvendelse af bestemmelserne i den interinstitutionelle aftale⁴⁹ (dvs. fleksibilitetsinstrumentet eller revision af de finansielle overslag).

4.1.3. *Finansielle virkninger på indtægtssiden*

- × Forslaget har ingen indflydelse på indtægterne.

4.2. **Personaleressourcer (fuldtidsækvivalenter) (herunder tjenestemænd, midlertidigt ansatte og eksternt personale) – se nærmere under punkt 8.2.1.**

Årlige behov	2011	2012	2013	n + 3	n + 4	n + 5 ff.
Personaleressourcer i alt	2,4	2,4	2,4			

5. SÆRLIGE FORHOLD OG MÅL

5.1. **Behov, der skal dækkes på kort eller lang sigt**

På kort sigt oprettes Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger inden for rammerne af et nyt europæisk finanstillssystem bestående af et netværk af de europæiske og nationale tilsynsmyndigheder, som tager sigte på en mere konsekvent og effektiv tilrettelæggelse af finanstillsynet i EU. På længere sigt skal EIOPA styrke koordineringen af tilsynet med sektoren for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger i EU og bidrage til at give det finansielle tilsyn en europæisk dimension og fuldføre det indre marked for finansielle tjenesteydelser i EU.

5.2. **Merværdien af Fællesskabets engagement og forslagets sammenhæng med andre finansielle instrumenter og eventuel synergi**

Finanskrisen har sat fokus på en række alvorlige svagheder i EU's nuværende finanstillssystem. Der er peget på følgende problemer, som understreger behovet for en fællesskabsindsats:

- Der findes ingen mekanisme, der sikrer, at de nationale tilsyn træffer de bedst mulige tilsynsbeslutninger vedrørende grænseoverskridende institutter.

⁴⁹ Se punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

- Samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem de nationale tilsynsmyndigheder er ikke tilstrækkeligt.
- De tekniske detaljer i de finansielle regelsæt er underlagt langsomme og besværlige procedurer.
- Fælles tiltag fra de nationale myndigheders side forudsætter, at der tages hensyn de mange og uensartede lov- og tilsynskrav.
- Der findes kun nationale løsninger til afhjælpning af problemer, der omfatter hele Europa.

EU's nuværende tilsynsudvalg⁵⁰ har begrænsede beføjelser til at håndtere sådanne spørgsmål.

5.3. Forslagets mål, forventede resultater og øvrige indikatorer set i forbindelse med ABM-rammen

Der er fastsat følgende overordnede mål for det europæiske finanstilsynssystem og navnlig for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, nemlig at:

1. skabe balance mellem interesserne hos hjemlandets og værtslandets tilsynsmyndigheder, dvs. forbedre fremgangsmåder og praksis for klager over nationale tilsyns beslutninger i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter
2. sikre ensartede vilkår for finansieringsinstitutter, der opererer i flere medlemsstater
3. forebygge og styre kriser på europæisk plan
4. forbedre effektiviteten og omkostningseffektiviteten af tilsynet med finansielle virksomheder.

Afledt af de overordnede mål er der fastsat en række specifikke opgaver for ESFS, som omfatter:

1. de opgaver, der udføres af EU's nuværende tilsynsudvalg
2. udvikling af tekniske standarder med henblik på at udarbejde et fælles regelsæt i EU

⁵⁰ Det Europæiske Banktilsynsudvalg, Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg.

3. sikring af en konsekvent anvendelse af Fællesskabets lovgivning og mægling i og bilæggelse af tvister mellem nationale tilsyn
4. sikring af en koordineret beslutningsproces i krisesituationer
5. tilsyn med bestemte paneuropæiske enheder
6. sikring af en fælles tilsynskultur.

Nedenstående skema indeholder Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordningers specifikke opgaver og de relaterede indikatorer.

Mål	Foreslået indikator
Udvikling af tekniske standarder med henblik på at udarbejde et fælles regelsæt i EU	<ul style="list-style-type: none"> • Antal vedtagne tekniske standarder i forhold til det antal, der skulle udvikles • Antal standarder foreslået af EIOPA og afvist af Kommissionen • Antal vedtagne ikke-bindende henstillinger
Sikring af en konsekvent anvendelse af EU's regler	<ul style="list-style-type: none"> • Antal vellykkede mæglinger uden bindende bilæggelse af tvisten • Antal advarsler i tilfælde af klar overtrædelse af fællesskabslovgivningen
Sikring af en fælles tilsynskultur: deltagelse i tilsynskollegiernes møder	<ul style="list-style-type: none"> • Antal kollegier med deltagelse af EIOPA • Gennemsnitligt antal møder pr. kollegium med deltagelse af repræsentanter for EIOPA
Sikring af en fælles tilsynskultur: andre aktiviteter	<ul style="list-style-type: none"> • Antal uddannelsesstimer for tilsynsførende • Antal medarbejdere, der deltager i udvekslinger/udstationeringer • Antal gennemførte peer reviews • Antal hindringer for konvergens, der identificeres og fjernes • Nye praktiske redskaber og instrumenter til fremme af konvergens
Føre direkte tilsyn med paneuropæiske finansieringsinstitutter	[Kun relevant for Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed på nuværende tidspunkt].
Sikring af en koordineret beslutningsproces i krisesituationer	<ul style="list-style-type: none"> • Effektivitet i forbindelse med mægling, beslutninger og koordinering i krisesituationer
Sikring af en fælles tilsynskultur: indsamling og	<ul style="list-style-type: none"> • Fremskridt i arbejdet med at udvikle de centrale databaser: er

forvaltning af oplysninger om tilsyn på mikroplan oplysningerne fuldstændige og aktuelle?

5.4. Gennemførelsesmetode (vejledende)

- Central forvaltning***
 - direkte af Kommissionen
 - indirekte ved delegation til:
 - Forvaltningsorganer
 - × organer oprettet af Fællesskaberne, jf. artikel 185 i finansforordningen
 - nationale offentlige organer eller public service-organer
- Fælles eller decentral forvaltning***
 - med medlemsstaterne
 - med tredjelande
- Fælles forvaltning med internationale organisationer (angiv nærmere)***

Relevante bemærkninger:

6. OVERVÅGNING OG EVALUERING

6.1. Overvågningssystem

Forordningen om oprettelse af Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger fastsætter, at de erfaringer, der er indhøstet fra myndighedens virksomhed og anvendelsen de i denne forordning fastsatte procedurer, evalueres hvert tredje år, efter at myndigheden har påbegyndt sin virksomhed. Kommissionen offentliggør i den forbindelse en generel rapport, som endvidere evaluerer de opnåede fremskridt henimod en harmonisering af regler og tilsyn. Rapporten og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

6.2. Evaluering

6.2.1. Forudgående evaluering

Der er gennemført to konsekvensanalyser af forslaget om reform af det finansielle tilsynssystem i EU.

1. Den første generelle konsekvensanalyse (SEK(2009) 715) ledsagede Kommissionens meddelelse "Finansielt tilsyn i Europa" af 27. maj 2009 (KOM(2009) 252). Analysen i denne rapport førte til valget af et europæisk finanstilsynssystem som det bedste valg med henblik på reformen af rammerne for tilsynet på mikroplan i EU.
2. Der blev gennemført en anden og mere specifik konsekvensanalyse, som ledsager udkastet til forordningerne om oprettelse af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed. I denne konsekvensanalyse vurderes en række muligheder for specifikke opgaver og forvaltningsaspekter for de nye myndigheder. Konsekvensanalysen indeholder desuden de budgetoverslag, som er blevet anvendt i denne finansieringsoversigt.

6.2.2. *Forholdsregler efter en midtvejsevaluering eller efterfølgende evaluering (konklusioner, der kan drages af lignende tidligere erfaringer)*

Ikke relevant.

6.2.3. *Regler for fremtidige evalueringer og deres hyppighed*

Det endelige sæt af indikatorer til at måle Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordningers resultater vedtages af Kommissionen i forbindelse med den første foreskrevne evaluering. Ved den endelige evaluering vil de kvantitative indikatorer være lige så afgørende som de kvalitative oplysninger, der indsamles i forbindelse med høringer, herunder også input fra den særlige interessentgruppe for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger. Evalueringen vil finde sted hvert tredje år.

7. **FORHOLDSREGLER MOD SVIG**

Med henblik på bekæmpelse af svig, bestikkelse og anden ulovlig aktivitet finder bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ubegrænset anvendelse på myndigheden.

Myndigheden tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for alle myndighedens ansatte.

Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsafgørelserne og de dertil knyttede gennemførelsesaftaler og -instrumenter, at Revisionsretten og OLAF om

nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler udbetalt af myndigheden og hos det personale, der er ansvarligt for tildelingen af disse midler.

8. RESSOURCER

8.1. Finansielle omkostninger i forbindelse med forslaget mål

Der henvises til bilag 1 for en detaljeret oversigt over myndighedens omkostninger og til bilag 2 for de vigtigste antagelser og til bilag 3 for en detaljeret stillingsfortegnelse.

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Beskrivelse af mål, foranstaltninger og output	Type output	Gen. snit. omkostn.	År n		År n+1		År n+2		År n+3		År n+4		År n+5 og ff.		I ALT	
			Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger
OPERATIONELT MÅL NR. 1 ⁵¹ ...																
Foranstaltning 1 ...																
- Output 1																
- Output 2																
Foranstaltning 2 ...																
- Output 1																

⁵¹ Som beskrevet under punkt 5.3.

Subtotal mål 1																
OPERA- TIONELT MÅL NR. 2 ¹ ...																
Foranstaltning 1 ...																
- Output 1																
Subtotal mål 2																
OPERA- TIONELT MÅL NR. n ¹																
Subtotal mål n																
SAMLEDE OM- KOSTNINGER																

8.2. Administrative udgifter

8.2.1. Personaleressourcer – antal og type

Stillingstyper		Personale til forvaltning af foranstaltningen ved brug af eksisterende og/eller yderligere ressourcer (antal stillinger/fuldtidsækvivalenter)					
		2011	2012	2013	År n+3	År n+4	År n+5
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte ⁵² (XX 01 01)	A*/AD	1,2	1,2	1,2	--	--	--
	B*, C*/AST	1,2	1,2	1,2	--	--	--
Personale ⁵³ , der finansieres over art. XX 01 02		--	--	--	--	--	--
Andet personale ⁵⁴ , der finansieres over art. XX 01 04/05		--	--	--	--	--	--
I ALT		2,4	2,4	2,4	--	--	--

8.2.2. Opgavebeskrivelse

- Praktisk forvaltning af Kommissionens forbindelser til myndigheden (svarende til en AD-fuldtidsstilling i et operationelt kontor).
- Finansiell forvaltning af tilskuddet fra Fællesskabets budget til myndigheden (svarende til en AST-fuldtidsstilling i et operationelt kontor og 20 % af en AST-fuldtidsstilling i det finansielle kontor).
- Overvågning og revision (20 % af en AD-fuldtidsstilling i GD MARKT's interne revisionsenhed).

8.2.3. Kilde til personaleressourcer (vedtægtsomfattede)

- × Stillinger, som skal omfordeles under anvendelse af eksisterende ressourcer inden for den pågældende tjeneste (intern omfordeling)

Der er allerede søgt om **12** stillinger i finansieringsoversigten til forslaget til afgørelsen om oprettelse af et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision (KOM(2009) 14). I alt **8** af disse stillinger vil blive omfordelt internt i GD MARKT

⁵² Udgifter, der IKKE er medtaget i referencebeløbet.

⁵³ Udgifter, der IKKE er medtaget i referencebeløbet.

⁵⁴ Udgifter, der er medtaget i referencebeløbet.

til at varetage de nye europæiske tilsynsmyndigheder (fuld- eller deltidstillinger): 6 i de operationelle kontorer, 1 i det finansielle kontor og 1 i den interne revisionsenhed.

8.2.4. *Andre administrative udgifter, der er medtaget i referencebeløbet (XX 01 04/05 – udgifter til administrativ forvaltning)*

Ikke relevant

8.2.5. *Udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet*

i mio. EUR (3 decimaler)

Arten af personaleressourcer	2011	2012	2013	2011	År n+4	År n+5 og ff.
Tjenestemænd og midlertidigt ansatte (XX 01 01)	0,293	0,293	0,293	0,293	--	--
Personale finansieret over artikel XX 01 02 (hjælpeansatte, nationale eksperter, kontraktansatte osv.) (oplys budgetpost)	0	0	0	0	--	--
Samlede udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter (IKKE medtaget i referencebeløbet)	0,293	0,293	0,293	0,293	--	--

Beregning – tjenestemænd og midlertidigt ansatte

2 tjenestemænd i et operationelt kontor

0,2 af en tjenestemandstilling i det finansielle kontor

0,2 af en tjenestemandstilling i GD MARKT's interne revisionsenhed

$$2,4 \times 0,122 = 0,293$$

Beregning – personale, der finansieres over art. XX 01 02

Ikke relevant

8.2.6. Andre administrative udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet

i mio. EUR (3 decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5 og ff.	I ALT
XX 01 02 11 01 – Tjenesterejser	--	--	--	--	--	--	--
XX 01 02 11 02 – Møder og konferencer	--	--	--	--	--	--	--
XX 01 02 11 03 – Udvalg ⁵⁵	--	--	--	--	--	--	--
XX 01 02 11 04 – Undersøgelser og høringer	--	--	--	--	--	--	--
XX 01 02 11 05 - Informationssystemer	--	--	--	--	--	--	--
2 Andre forvaltningsudgifter i alt (XX 01 02 11)	--	--	--	--	--	--	--
3 Andre udgifter af administrativ karakter (angiv hvilke, herunder budgetpost)	--	--	--	--	--	--	--
Administrative udgifter i alt, undtagen udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter (IKKE medtaget i referencebeløbet)	--	--	--	--	--	--	--

Beregning – Andre administrative udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet

Ikke relevant

⁵⁵ Oplys, hvilken type udvalg det drejer sig om, og hvilken gruppe det tilhører.

BILAG 1**Forslag til budget for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger**

I 1000 EUR

	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Afsnit 1 - Personaleomkostninger	4 694	7 480	8 770	10 826	10 786	10 786
Ledelse	334	1 002	1 002	1 002	1 002	1 002
Ledende personale / eksperter:				0	0	0
Midlertidigt ansatte	1 500	2 200	2 700	3 600	3 600	3 600
Udstationerede nationale eksperter	1 500	2 200	2 700	3 500	3 500	3 500
Administrativt og støttestøttepersonale				0	0	0
Midlertidigt ansatte	400	600	700	700	700	700
Kontraktansatte	168	252	252	252	252	252
Personalefordele	585	938	1 103	1 358	1 358	1 358
Uddannelse af personalet: Generelt	24	37	44	54	54	54
Uddannelse af personalet: forbedring af tilsynskompetencer	135	198	243	320	320	320
Udgifter til ansættelse af personale	48	53	26	41	0	0
Afsnit 2 - Bygninger, udstyr og administrationsomkost- ninger	1 822	2 823	3 324	4 098	4 098	4 098
Leje af bygninger og dermed forbundne udgifter	828	1 284	1 512	1 864	1 864	1 864
Informations- og kommunikationsteknologi	250	388	457	563	563	563
Løsøre og dermed forbundne omkostninger	213	331	389	480	480	480
Løbende administrative driftsudgifter	166	257	303	373	373	373

Porto / telekommunikation	70	109	128	158	158	158
Rejse- og mødeudgifter	293	503	535	660	660	660
Afsnit 3 - Aktiviteter	4 071	4 619	4 952	5 070	5 071	5 071
Beføjelser						
Høringer: interessentgruppe	216	216	216	216	216	216
Fælles tilsynskultur: deltagelse i tilsynskollegiernes møder	40	40	40	40	40	40
Fælles tilsynskultur: kurser for nationale tilsyn og udvekslinger/udstationering af personale	500	1 000	1 333	1 500	1 500	1 500
Indsamling af oplysninger: udvikling og vedligeholdelse af en central europæisk database	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000
Internationale forbindelser: observatører i internationale tilsynsudvalg	50	50	50	50	50	50
Internationale forbindelser: samarbejde med tredjelande om ligestillingsbeslutninger	60	60	60	60	60	60
Tilsyn med paneuropæiske enheder	0	0	0			
Forvaltning						
Tilsynsråd	83	83	83	83	83	83
Bestyrelsen	26	26	26	26	26	26
Det fælles udvalg	10	10	10	10	10	10
Klagenævn	86	86	86	86	86	86
I ALT	10 587	14 874	16 998	19 995	19 955	19 955
Heraf EF-bidrag	4 235	5 950	6 799	7 998	7 982	7 982
Heraf bidrag fra medlemsstaterne (de nationale tilsynsmyndigheder eller finansministerier)	6 352	8 925	10 199	11 997	11 973	11 973

BILAG 2

Anvendt metode og de vigtigste antagelser, som ligger til grund for den finansielle model for myndigheden

Der er foretaget en vurdering af omkostningerne forbundet med oprettelsen af Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger i henhold til tre omkostningskategorier - personaleomkostninger, infrastrukturomkostninger og driftsomkostninger - i tråd med den klassifikation af omkostninger, som anvendes i regnskaberne for EU's nuværende reguleringsorganer. De samlede omkostninger til oprettelsen af EIOPA er blevet anslået til ca. 10,587 mio. EUR i det første år (2011) og 16,998 mio. EUR efter to år (2013) – jf. bilag 1.

Det foreslås, at Fællesskabets budget finansierer 40 % af omkostningerne og medlemsstaterne 60 %. Der er følgende årsager hertil:

- En velafbalanceret og blandet finansiering er den bedste måde til at sikre, at myndighederne handler uafhængigt (og opfattes som sådan) af medlemsstaterne og EU-institutionerne. Er en finansieringskilde mere dominerende end den anden, kan dette rejse tvivl om pålideligheden af myndighedernes beslutninger og dermed underminere de nye rammer, der skal sikre finansiell stabilitet.
- Da de nationale tilsyn også inden for de nye rammer fortsat vil varetage hovedparten af tilsynsaktiviteterne, er det hensigtsmæssigt, at dette også afspejles i et lidt højere bidrag fra medlemsstaterne. Derved opnås en smidig overgang fra den nuværende situation, hvor niveau 3-udvalgene næsten udelukkende finansieres af medlemsstaterne.
- Det er dog afgørende, at en væsentlig del af midlerne finansieres over Fællesskabets budget. De nye myndigheder skal nemlig udføre opgaver med en klar fællesskabsdimension, nemlig opretholdelse af den finansielle stabilitet i det indre marked og en bæredygtig vækst i EU. En af myndighedernes vigtigste opgaver vil desuden være at sikre en konsekvent og effektiv anvendelse af fællesskabslovgivningen i sektoren. Dette retfærdiggør en finansiering på mindst 40 % fra fællesskabsbudgettet (idet de fleste af disse enheder normalt finansieres fuldt ud over fællesskabsbudgettet). Der kan desuden rejses tvivl om, hvorvidt medlemsstaterne vil kunne klare den voldsomme stigning i deres bidrag, som bliver nødvendig inden for de nye rammer, der bliver langt mere omkostningskrævende end de nuværende niveau 3-ordninger.
- Behovet for fællesskabsfinansiering er desuden afgørende for at sikre myndighedernes reelle uafhængighed af medlemsstaterne. Dermed kan man begrænse mulige indgreb i tilsynenes tekniske arbejde mest muligt og begrænse Kommissionens deltagelse i myndighedernes tilsynsråd (et medlem uden stemmeret) og i bestyrelser (et medlem med stemmeret) til et minimum. Hvis der desuden er uforholdsmæssig stor afhængighed af medlemsstaternes bidrag, ville myndighedernes uafhængighed for alvor blive sat på spil. Der er behov for et væsentligt bidrag fra Fællesskabet for at kompensere for den begrænsede indflydelse, som Kommissionen får i myndighedernes beslutningsorganer.

- Med denne ordning sikres en stabil finansiering uden dominerende afhængighed af en kilde eller af bidrag fra store medlemsstater, som kunne true myndighedernes videre arbejde ved stoppe bidragene. Endelig er denne ordning desuden mere retfærdig end en ordning udelukkende eller overvejende finansieret af medlemsstaterne. De nationale tilsyn finansieres nemlig efter en række forskellige modeller i medlemsstaterne – nogle via de almindelige skatter andre via afgifter fra branchens virksomheder. Hvis myndighederne overvejende finansieres af medlemsstaterne, skabes der en risiko for uensartede vilkår i hele EU.

De anslåede personaleomkostninger er baseret på den antagelse, at EIOPA i det første år vil sigte mod at fordoble antallet af medarbejdere i forhold til antallet i det nuværende niveau 3-udvalg. Dette betyder en stigning fra ca. 20 til 40 medarbejdere. Det antages ligeledes, at medarbejderstaben øges relativt hurtigt i etableringsfasen. Myndigheden skal i gennemsnit ansætte 15 nye medarbejdere om året. Det ideelle antal vil være ca. 90 ansatte.

Behovet for flere medarbejdere skyldes de mange nye opgaver, som myndigheden skal varetage ud over de tidligere ansvarsområder. Disse nye opgaver er beskrevet i den begrundelse, som ledsager de foreslåede forordninger. Opgaverne omfatter bl.a. udvikling af nye tekniske standarder på en række områder inden for lovgivningen vedrørende finansielle tjenester, sikring af en konsekvent anvendelse af EU-reglerne, bilæggelse af tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder, deltagelse i tilsynskollegier og fremme af peer reviews. Hver af disse nye aktiviteter forudsætter et større antal nye medarbejdere. I bilag 3 findes en detaljeret oversigt over det anslåede antal medarbejdere i de forskellige stillingskategorier.

En anden antagelse, der blev lagt til grund for de anslåede personaleomkostninger er, at vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber gælder for samtlige myndigheder. Dette afspejles – med enkelte ændringer – i de satser pr. person, der er anvendt under afsnit 1 (se bilag 1 for yderligere oplysninger). Der er også taget højde for virkningen af niveau 3-udvalgenes placering (gennem justeringskoefficienter for leveomkostninger).

Tallene under afsnit 2 vedrørende infrastrukturuomkostninger er baseret på oplysningerne fra de nuværende niveau 3-udvalg. CEIOPS fremlagde et overslag over omkostninger i denne kategori baseret på en ekstrapolering af deres faktiske omkostninger til drift af kontorer og administrationer på deres nuværende placeringer. Da Frankfurt er et finansielt centrum og blandt de dyreste forretningsbyer i verden, overstiger de anslåede omkostninger helt naturligt det gennemsnitlige niveau for EU's reguleringsorganer.

Driftsomkostningerne afhænger af de europæiske tilsynsmyndigheders ansvarsområde og ledelsesmodeller. Hvad angår beføjelserne, blev en række af de aktiviteter, som det europæiske finanstilsynssystem skal gennemføre, betragtet ud fra de ekstra driftsomkostninger, de forventes at medføre, ud over de generelle personaleomkostninger. Det var muligt at henføre sådanne omkostninger til en række aktiviteter såsom driften af interessentgrupperne, udvikling af de europæiske tilsynsdatabaser, deltagelse i tilsynskollegier, tilrettelæggelse af kurser for tilsynsførende fra medlemsstaterne eller gennemførelse af kontrolbesøg hos en virksomhed, der er ført tilsyn med. De specifikke omkostninger til sådanne aktiviteter er ofte forbundet med tjenesterejser og møder, men kan dog også omfatte udgifter til outsourcete tjenesteydelser som f.eks. etablering og vedligeholdelsen af en database eller tilrettelæggelse af kurser.

Det vurderes dog samtidig, at mange af det europæiske finanstilsynssystemets aktiviteter ikke er forbundet med supplerende driftsomkostninger og afspejles fuldt ud i de generelle personaleomkostninger. Dette gælder blandt andet udvikling af tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger, sikring af en konsekvent anvendelse af fællesskabslovgivningen eller koordinering i krisesituationer.

Hvad angår ledelsesmodellen, vil driftsomkostningerne vedrøre aktiviteter i en række organer, som skal sikre, at det europæiske finanstilsynssystem i almindelighed og myndighederne i særdeleshed fungerer efter hensigten. Her er tale om: tilsynsrådet, bestyrelsen, det fælles udvalg og klagenævnet.

Metoden til beregning af EIOPA's budget fremgår af tabel 1.

Tabel 1. Budgetoverslag for EIOPA i det første år (2011)

I 1000 EUR

Afsnit 1 - Personaleomkostninger			4 694
Personale i alt:	40	Gennemsnitlige årlige omkostninger pr. ansat (baseret på GD BUDG's retningslinjer og oplysninger fra 3L3)	
Justeringskoefficient for leveomkostninger	Frankfurt	1,0	
Ledelse	2	167,0	334
Ledende personale / eksperter:			0
Midlertidigt ansatte	15	100,0	1 500
Udstationerede nationale eksperter	15	100,0	1 500
Administrativt støttepersonale			0
Midlertidigt ansatte	4	100,0	400
Kontraktansatte	4	42,0	168
Personalefordele	15 % af de samlede personaleomkostninger		620
Uddannelse af personalet: generelt	Gennemsnitligt beløb pr. person (data fra Kommissionen)	0,6	24
Uddannelse af personalet: forbedring af	Oplysninger fra 3L3	4,5	135

tilsynskompetencer			
Udgifter til ansættelse af personale	Samtaler med 3 ansøgere til hver stilling i gennemsnit	0,8	48
Afsnit 2 – Bygninger, udstyr og administrationsomkostninger			1 822
Leje af bygninger og dermed forbundne udgifter	Data og overslag fra CEIOPS		828
Informations- og kommunikationsteknologi	Data og overslag fra CEIOPS		250
Løsøre og dermed forbundne omkostninger	Data og overslag fra CEIOPS		213
Løbende administrative driftsudgifter	Data og overslag fra CEIOPS		166
Porto / telekommunikation	Data og overslag fra CEIOPS		70
Rejse- og mødeudgifter	Data og overslag fra CEIOPS		293
Afsnit 3 - Aktiviteter		-	4 071
Beføjelser	Budgetterede aktiviteter	Antagelser	Samlede omkostninger
Høringer	Interessentgruppen for finansielle tjenesteydelser	En interessentgruppe for hver tilsynsmyndighed. 30 medlemmer mødes 4 gang om året. Årsløn 6 000 EUR pr. person. Ansatte i finanssektoren får refunderet deres rejser, men aflønnes ikke.	216
Fælles tilsynskultur	Deltagelse i tilsynskollegiernes møder	Henved 25 kollegier for denne sektor. Deltagelse i 1 todages møde om året, en repræsentant for EIOPA pr. møde i gennemsnit.	40
Fælles tilsynskultur	Fælles uddannelse for tilsynsførende samt udvekslinger og udstationeringer af personale	Baseret på det afsatte beløb til aktionstilskud til niveau 3-udvalget for 2010-2015	500

Indsamling af oplysninger	Udvikling og forvaltning af den centrale europæiske database	Overslag fra CEIOPS	3 000
Internationale forbindelser	Kontakter med myndigheder i tredjeland og andre internationale organer, f.eks. rådgivning om ækvivalens	11 tjenesterejser uden for EU om året for 2 personer.	110
Tilsyn med paneuropæiske enheder	Kontrolbesøg på stedet		0
Forvaltning	Budgetterede aktiviteter	Antagelser	Samlede omkostninger
Tilsynsrådet	Beslutningstagning	26 medlemmer skal refunderes – 4 møder om året.	83
Bestyrelsen	Ledelse	6 medlemmer inkl. 4 repræsentanter for de nationale tilsyn. Mødes hver måned, når det er muligt i forlængelse af møderne i Tilsynsudvalget.	26
Det fælles udvalg	Samarbejde på tværs af sektorerne	Periodiske møder mellem formændene for hver europæisk tilsynsmyndighed	10
Klagenævn	Klager	6 medlemmer, der forventes at mødes 8 gange om året, med en årsløn på 8 000 EUR pr. person.	86
I ALT			10 587

Kilde: Kommissionen og niveau 3-udvalgene, overslag og beregninger

BILAG 3**Stillingsfortegnelse (foreløbig)**

Ansættelsesgruppe og grad	Stillinger (midlertidig)			
	2011	2012	2013	2014
AD 16				
AD 15	1			1
AD 14	1			1
AD 13	1			1
AD 12	2			5
AD 11	6			15
AD 10	10			25
AD 9	6			15
AD 8	3			7
AD 7	2			7
AD 6				
AD 5				
AD i alt	32	50	60	77
AST 11				
AST 10	1			1
AST 9	2			2
AST 8	3			5
AST 7	2			5
AST 6				
AST 5				
AST 4				
AST 3				
AST 2				
AST 1				
AST i alt	8	12	13	13

I alt	40	62	73	90
-------	----	----	----	----

Kilde: Kommissionen